

**ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ**

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**«ΜΟΥΣΕΙΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΗ
ΜΠΙΕΝΑΛΕ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ»**

**"MUSEUM OF PHOTOGRAPHY THESSALONIKI 7TH
BIENNALE OF CONTEMPORARY ART"**

ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ: ΚΟΥΛΑ ΓΕΩΡΓΙΑ-ΣΤΥΛΙΑΝΗ

ΑΕΜ: 3321

**ΕΠΟΠΤΗΣ: ΒΑΜΒΑΚΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ, ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ
Β' ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΤΗΣ: ΤΑΜΟΥΤΣΕΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ,
ΕΔΙΠ**

ΦΛΩΡΙΝΑ, ΜΑΙΟΣ 2020

Πίνακας Περιεχομένων

Ευχαριστίες.....	Σελ.3
Περίληψη.....	Σελ.4-5
Πρόλογος.....	Σελ.5-6
Εισαγωγικά.....	Σελ.6-9
Για τη φωτογραφία.....	Σελ. 9-11
Ερευνητικό υλικό.....	Σελ.11-12
Βιογραφικά Καλλιτεχνών και Μπιενάλε.....	Σελ.12-24
Ανάλυση έργων.....	Σελ. 24-80
Αποτελέσματα.....	Σελ. 80-82
Βιβλιογραφικές αναφορές.....	Σελ. 82-84
Παραρτήματα.....	Σελ. 84-91

Ευχαριστίες

Θα ήθελα να εκφράσω τις θερμές ευχαριστίες αρχικά στην κυρία Βαμβακίδου Ιφιγένεια και πρώτη επόπτη της συγκεκριμένης πτυχιακής εργασίας, η οποία άκουσε τις προτάσεις μου για πιθανά θέματα και από κοινού καταλήξαμε σε αυτό το θέμα.

Κατά τη διάρκεια της συγγραφής της εργασίας, μου πρόσφερε βοήθεια και καθοδήγηση σε κάθε ερώτηση ή δυσκολία.

Επίσης, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον δεύτερο επόπτη τον κύριο Ταμουτσέλη Νικόλαο για την όμορφη συνεργασία.

Ακόμα, θα ήθελα να ευχαριστήσω το Μουσείο Φωτογραφίας Θεσσαλονίκης, τα στελέχη του MOMus και την κυρία Χρύσα Ζαρκάλη, Υπεύθυνη Επικοινωνίας και Δημοσίων Σχέσεων/Μουσειολόγος για την κατατοπιστική βοήθεια. Τέλος, θα ήθελα να ευχαριστήσω την οικογένεια μου για την ψυχική ενδυνάμωση.

Περίληψη

Το συγκεκριμένο θέμα πτυχιακής εργασίας ερευνά την Έβδομη Μπιενάλε Σύγχρονης Τέχνης, την οποία φιλοξένησε το Μουσείο Φωτογραφίας Θεσσαλονίκης τη χρονική περίοδο 12.10.19 έως 16.2.20 με τίτλο «7η Μπιενάλε Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης. ΣΤΑΣΗ». Σκοπός της εργασίας είναι η ανάλυση και ερμηνεία των έργων που παρουσιάστηκαν στην έκθεση. Η φοιτήτρια/ερευνήτρια επισκέφτηκε το μουσείο για την συλλογή και καταγραφή των έργων. Έπειτα, έγινε μία έρευνα για την ιστορία της φωτογραφίας, για τα έργα και τους καλλιτέχνες της έκθεσης. Τα έργα αναλύθηκαν ξεχωριστά σε σημειωτική καρτέλα ταξινόμησης ερευνητικού υλικού κατά Μπαρτ. Στο τέλος της ανάλυσης κάθε έργου υπάρχει το ερμήνευμα, το οποίο προκύπτει από τα στοιχεία της ανάλυσης και την παρατήρηση του έργου. Μετά από αυτήν την έρευνα, η φοιτήτρια έκρινε ότι το συγκεκριμένο θέμα θεωρείται κατάλληλο για να αξιοποιηθεί στο νηπιαγωγείο με εκπαιδευτικές δράσεις, που έχουν στόχο την εξοικείωση των μικρών μαθητών στην τέχνη της φωτογραφίας. Οι δραστηριότητες αυτές είναι απλές και κατανοητές. Δύο θεωρητικές περιγραφές δραστηριοτήτων αναγράφονται στο τέλος της εργασίας και μπορούν να πραγματοποιηθούν στα πλαίσια του εκπαιδευτικού προγράμματος.

Summary

The present senior thesis delves into the 7th Biennale of Contemporary Art, which was hosted in the Photography Museum of Thessaloniki with the title “7th Biennale of Contemporary Art of Thessaloniki- STASIS” during the time period: 12/10/19-16/2/20.

The aim of the present thesis is the analysis and the interpretation of the artworks which were presented at the exhibition. We visited the museum for the collection and the documentation of the artworks. Next, we study the history of photography, the artworks and the artists of the exhibition.

The specific images were analyzed separately in a semiotic card for the classification according to Barthes analysis. The semiotic analysis guide us to the proposal of the educational activities which aim on pupils teaching of the photography art. These

activities are simple and understandable. At the end of this thesis, two theoretical descriptions of them are presented and can be performed within the educational program.

Πρόλογος

Το Μουσείο Φωτογραφίας Θεσσαλονίκης, εστιάζει στην όγδοη τέχνη, την τέχνη της φωτογραφίας και βρίσκεται στην αποθήκη Α' δίπλα από το Μουσείο Κινηματογράφου στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης. Το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού συνεργάζεται μαζί του και έχει την εποπτεία του. Μαζί διοργανώνουν κάθε δύο χρόνια ένα διεθνές φεστιβάλ φωτογραφίας. Το Μουσείο Φωτογραφίας Θεωρείται από πολλούς λάτρεις της φωτογραφίας ένας όμορφος και αγαπημένος προορισμός. Πρόκειται για ένα ιδανικό μέρος στο οποίο οι επισκέπτες μπορούν να θαυμάσουν το φωτογραφικό υλικό, να συζητήσουν και να εμπνευστούν. Διαθέτει αρχεία και συλλογές που έχουν προσφερθεί από διάφορους ξένους και έλληνες καλλιτέχνες/φωτογράφους. Συγκεκριμένα, υπάρχουν δωρεές και αγορές. Υπάρχουν πάνω από 100.000 φωτογραφικά αντικείμενα από την περίοδο του 1890-1980. Μέσω διάφορων δράσεων, εκπαιδευτικών προγραμμάτων και φεστιβάλ το μουσείο έχει πάρει σημαντικές πρωτοβουλίες και προσπαθεί να αναδείξει την ελληνική φωτογραφία σε διεθνές επίπεδο. Η πρώτη φωτογραφική συλλογή δημιουργείται το 1987 και αποτελεί την αφετηρία για την ίδρυση ενός μελλοντικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης. Ένα χρόνο αργότερα, ιδρύεται από τον Άρη Γεωργίου η «Φωτοσυνκυρία» (Photosynkyria), ένα ετήσιο φεστιβάλ και μία από τις πιο σημαντικές εκδηλώσεις με έδρα τη Θεσσαλονίκη. Από το 2000 αυτό το φεστιβάλ συνεχίζεται και επίσημα στο μουσείο. Μέχρι το 2006 πραγματοποιούνταν συνήθως τους μήνες Φεβρουάριο - Απρίλιο κάθε χρόνο από 30 εκθέσεις. Το φεστιβάλ το 2008 μετεξελίσσεται σε PhotoBiennale και πλέον πραγματοποιείται τους μήνες Απρίλιο - Μάιο. Ο Οργανισμός Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης Θεσσαλονίκη το 1995 προχωρά τη σύσταση Συμβουλευτικής Επιτροπής με τον Γιώργο Κατσάγγελο ως πρόεδρο. Το 1997 θεσμοθετείται το Μουσείο Φωτογραφίας Θεσσαλονίκης και διοικείται από τον Διευθυντή, ο οποίος έχει διοριστεί από το Υπουργείο Πολιτισμού με τέσσερα χρόνια θητείας και εποπτεύεται από πενταμελή εφορία. Με πρώτο διευθυντή, τον φωτογράφο και αρχιτέκτονα Άρη Γεωργίου, το 1998 ξεκινάει η

συγκρότηση του μουσείου. Από το 2001 το Μουσείο Φωτογραφίας Θεσσαλονίκης συνεργάζεται με τον πρώτο όροφο της Αποθήκης Α', η οποία βρίσκεται στο λιμάνι Θεσσαλονίκης. Το 2003 ο διευθυντής του μουσείου γίνεται ο Κωστής Αντωνιάδης. Το 2005 αλλάζει ξανά και τη διεύθυνση του μουσείου αναλαμβάνει ο επιμελητής και καλλιτεχνικός διευθυντής του Φωτογραφικού Κέντρου στην Σκόπελο, Βαγγέλης Ιωακειμίδης. Το 2007 για πρώτη φορά στις 12 Οκτωβρίου στο κτήριο παλαιών ψυγείων στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης, ξεκινάει η πρώτη Μπιενάλε Σύγχρονης Τέχνης με ποικίλα καλλιτεχνικά δρώμενα και φεστιβάλ.

Εισαγωγικά

Η Έβδομη Μπιενάλε Σύγχρονης Τέχνης πραγματοποιήθηκε στο Μουσείο Φωτογραφίας στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης τη χρονική περίοδο 12.10.19 έως 16.2.20 με τίτλο «7η Μπιενάλε Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης. ΣΤΑΣΗ».

Πιο αναλυτικά, η ΣΤΑΣΗ της Μπιενάλε αναφέρεται με λίγα λόγια στο σημείο στάσης, αφετηρίας και αναστοχασμού για διάφορα καίρια ζητήματα που απασχολούν τις σύγχρονες κοινωνίες. Ο άνθρωπος κάνει μία στάση στην καθημερινότητά του, κάνει ουσιαστικά μία παύση από τους γρήγορους ρυθμούς της ζωής του. Εξετάζει, ανακαλύπτει τον κόσμο και τον πλανήτη με κριτική σκέψη. Η στάση αυτή στρέφεται και στην τέχνη. Στη συγκεκριμένη περίπτωση στην τέχνη της φωτογραφίας. Ο άνθρωπος προσπαθεί να αποκτήσει στενότερη επαφή με τη σύγχρονη τέχνη. Αυτό έχει ως στόχο να καταλάβει μέσα από την τέχνη την ουσία της πολιτικής, της κοινωνίας ακόμα και της ίδιας του της πραγματικότητας. Η έβδομη Μπιενάλε Σύγχρονης Τέχνης κάνει την προσπάθεια έτσι ώστε ο άνθρωπος να σταθεί και να δει κάποια πράγματα από απόσταση. Μετέπειτα θα αποκτήσει κριτική άποψη και θα ενεργοποιήσει το βλέμμα του. Όχημα για να γίνει σωστή κριτική είναι η ιστορία. Η ιστορία έχει σημαντικό ρόλο διότι μπορεί να προσδιορίσει κατανοητά και με ακρίβεια τις διαδρομές της τέχνης για να μπορούν να μελετηθούν καλύτερα και για να μην υπάρξουν παρερμηνείες. Μέσα από μία ιστορική επισκόπηση του κόσμου, της ζωής αλλά κυρίως του εαυτού η 7η Μπιενάλε βάζει σε σκέψεις, ενθουσιάζει, δημιουργεί αντιστάσεις και ανατροπές μέσω των έργων που παρουσιάζονται. Οι καλλιτέχνες μέσα από τον ρεαλισμό, τη φαντασία, την κριτική σκέψη και την οπτική γωνία

αναζητούν διαφορετικά και εναλλακτικά σημεία του παρελθόντος, του παρόντος και του μέλλοντος.

Επομένως, γίνεται αντιληπτό ότι η πρόταση της Μπιενάλε Θεσσαλονίκης για Στάση αφορά την παύση για αναστοχασμό. Μέσα από τον στοχασμό αυτόν δημιουργείται μία σιωπή όχι όμως με στόχο την απομόνωση αλλά τη θέση που παίρνει κανείς όταν κάνει στάση, παύση για σκέψη (στην ιστοσελίδα της διοργάνωσης, www.thessalonikibiennale.gr).

Ο όρος «Μπιενάλε» είναι ιταλική λέξη και σημαίνει «κάθε επόμενο χρόνο». Χρησιμοποιείται για γεγονότα που γίνονται ανά δύο χρόνια. Αυτή η ονομασία περιγράφει τα μεγάλα, διεθνή γεγονότα που συμβαίνουν στον κόσμο της σύγχρονης τέχνης. Η Μπιενάλε ξεκίνησε από την πόλη της Βενετίας. Είναι η αρχαιότερη και μια από τις σπουδαιότερες περιοδικές εκθέσεις σύγχρονης τέχνης στον κόσμο. Είναι η μοναδική που μέχρι και σήμερα διατηρεί το καθεστώς των εθνικών εκπροσωπήσεων. Η ίδρυση αυτού του θεσμού υπάρχει στην ιστορία εδώ και 124 χρόνια. Ξεκίνησε από την προπολεμική περίοδο και καταλήγει στις σημερινές παγκόσμιες συνθήκες.

Στη μακρόχρονη ιστορία της η Μπιενάλε άσκησε μεγάλη καλλιτεχνική επιρροή παγκοσμίως. Πιο συγκεκριμένα, έγινε αφετηρία και μέσο διάδοσης πολιτικών ιδεών, και αντιμετώπισε, άλλοτε με άμεσο και άλλοτε με έμμεσο τρόπο, διάφορες θεματικές που αφορούσαν τις διεθνείς κοινωνικοπολιτικές εξελίξεις και συνθήκες. Η θεσμική πορεία της, πολυσύνθετη και με πολλές αλλαγές και με συχνές μεταρρυθμίσεις, την έκαναν να συνδέεται με ριζικές ιστορικές ανατροπές που έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια του 20ού αιώνα. Δέχθηκε έντονη δημόσια κριτική που ασκήθηκε με αφορμή τις εκάστοτε αλλαγές του νομικού πλαισίου της. Αυτό στάθηκε αφορμή να επικεντρωθεί κυρίως σε δύο ζητήματα: στον κρατικό παρεμβατισμό και τη σύνδεση του θεσμού με το σύστημα της ελεύθερης αγοράς της τέχνης. Η Μπιενάλε διαχειριζόταν απευθείας τις πωλήσεις των έργων που παρουσιάζονταν μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του '60. Επιπλέον, η Μπιενάλε ανέδειξε και αξιοποίησε νέες καλλιτεχνικές τάσεις και ρεύματα. Αναγνώρισε και «νομιμοποίησε» έργα καταξιωμένων δημιουργών, πρόσφερε χρήσιμες πληροφορίες, σχετικά με τα έργα και τους καλλιτέχνες, στο ευρύ κοινό και συνέβαλε στην προώθηση των έργων καλλιτεχνών που προέρχονται από διάφορες χώρες του παγκόσμιου καλλιτεχνικού συστήματος (Di Martino, 2005).

Το 1893 στις 19 Απριλίου το συμβούλιο της Βενετίας αποφάσισε να διοργανώσει μια έκθεση τέχνης για να γιορτάσει τα είκοσι πέντε χρόνια γάμου του βασιλιά Ουμβέρτου Ιου και της γυναίκας του Μαργαρίτας. Η έκθεση πραγματοποιήθηκε δύο χρόνια αργότερα χάρη στις ενέργειες του δημάρχου της πόλης Ρικάρντο Σελβάτικο. Εκείνη την περίοδο στην Βενετία στην περιοχή Καστέγιο, χτίστηκε ένα κτήριο το οποίο θα φιλοξενούσε καλλιτέχνες από όλον τον κόσμο, ο καθένας από αυτούς καλούταν να παρουσιάσει δύο από τα ανέκδοτα έργα του. Η πρώτη παγκόσμια έκθεση τέχνης της πόλης της Βενετίας διεξήχθη από τις 22 Απριλίου μέχρι τις 22 Οκτωβρίου το 1895 και δέχθηκε 200.000 επισκέπτες. Οι Τζοβάννι Σεγκαντίνι και Φρανσέσκο Πάολο Μιτσέττι ήταν οι δύο καλλιτέχνες που πήραν τα πρώτα βραβεία. Μετά από δημοψήφισμα το κοινό αποφάσισε να δώσει το πρώτο βραβείο στον Τζακόμο Γκρόσσο για το έργο του "L'ultimo Convegno", το οποίο θεωρήθηκε σκανδαλώδες καθώς απεικόνιζε γυμνές γυναίκες να έχουν περικυκλώσει ένα πτώμα. Με πρωτοβουλία του καινούργιου δημάρχου Φιλίππο Τζιρμάνι, το 1897 οργανώθηκε μια δεύτερη έκθεση η οποία ονομάστηκε Μπιενάλε. Το 1895 δημιουργήθηκε η πρώτη Μπιενάλε, εστιάζοντας στις διακοσμητικές τέχνες. Σταδιακά με το πέρασμα των χρόνων υιοθέτησε έναν πιο διεθνή χαρακτήρα.

Μετά το τέλος του Α' Παγκοσμίου Πολέμου η Μπιενάλε ξεκίνησε να επικεντρώνεται θεματολογικά σε πιο πρωτοποριακά δημιουργήματα της σύγχρονης τέχνης. Τη δεκαετία του 1930 συγχρόνως με την έκθεση για τις εικαστικές τέχνες καθιερώθηκε το Μουσικό Φεστιβάλ (1930), το Κινηματογραφικό Φεστιβάλ (1932) και το Θεατρικό Φεστιβάλ (1934). Το 1938 η έκθεση τέχνης συνδέθηκε με την απονομή ειδικών βραβείων. Κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου πολέμου η Μπιενάλε διακόπηκε για περίπου έξι χρόνια και επέστρεψε το 1948 δίνοντας βάση στα καλλιτεχνικά ρεύματα εκείνης της εποχής. Η Μπιενάλε αποτέλεσε σημαντικό βήμα τις δεκαετίες του 1950 και 1960 για την παρουσίαση έργων του αφηρημένου εξπρεσιονισμού καθώς και της Ποπ Αρτ. Η έκθεση του 1974, η οποία αφιερώθηκε ολοκληρωτικά στη Χιλή, ξεχώρισε διότι αποτέλεσε μία μορφή διαμαρτυρίας απέναντι στο δικτατορικό καθεστώς του Πινοσέτ.

Το Μουσείο Φωτογραφίας Θεσσαλονίκης με την Μπιενάλε, σε συνεργασία με το MOMus, Μητροπολιτικός Οργανισμός Μουσείων Εικαστικών Τεχνών

Θεσσαλονίκης, δημιουργούν την πρόταση «Η τέχνη μπροστά!» Πιο αναλυτικά, Τέσσερις πολιτισμικοί φορείς στη Θεσσαλονίκη και ένας στην Αθήνα ένωσαν τις δυνάμεις τους τον Νοέμβριο του 2018, σε έναν μεγάλο, ενιαίο, δημόσιο φορέα πολιτισμού, στοχεύοντας να δώσουν διεθνώς το στίγμα τους στη μοντέρνα και σύγχρονη τέχνη, τη φωτογραφία, τις πειραματικές τέχνες και τη γλυπτική. Το MOMus δημιουργήθηκε από τη συνένωση τεσσάρων μουσείων και χώρων τέχνης της Θεσσαλονίκης. Του Κρατικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης, του Μακεδονικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης, του Μουσείου Φωτογραφίας Θεσσαλονίκης, του Κέντρου Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης και ενός στην Αθήνα, του Μουσείου Αλεξ Μυλωνά. Επομένως, πρόκειται για έναν οργανισμό με έδρα τη Θεσσαλονίκη και υπό την εποπτεία του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού. (στην ιστοσελίδα της διοργάνωσης, στο www.thessalonikibiennale.gr).

Για τη φωτογραφία

Η πρώτη επαφή με τη φωτογραφία (1855) υπήρξε όταν ο Ρότζερ Φέντον, ένας βρετανός φωτογράφος αποφάσισε να απαθανάτισει στιγμές από τον Πόλεμο της Κριμαίας. Ο τότε πρωτόγονος φωτογραφικός του εξοπλισμός καθώς και τα Βρετανικά στρατεύματα δεν επέτρεψαν να κάνει πράξη την επιθυμία του. Τελικά, αυτήν την επιθυμία την πραγματοποίησε ο Μάθιου Μπρέιντι με σχετικά καλύτερο φωτογραφικό εξοπλισμό και με αυξημένα εμπορικά κίνητρα. (Γιαννακόπουλος, 2016).

Γενικά ο κάθε φωτογράφος των πολεμικών σκηνών εισχωρεί στο γεγονός που εκτυλίσσεται μπροστά του και συγχρόνως εστιάζει σ' αυτό που βλέπει: "σ' εκείνο που μπορεί να γίνει φωτογραφία μέσα από περίπλοκες διαδικασίες, όπου η βούληση, η τεχνική και η τέχνη εμπλέκονται εξίσου" (Ντελόπουλος, 2000: 780).

Όλες αυτές οι ελλείψεις και οι ελάχιστες δυνατότητες της φωτογραφίας δημιουργούσαν προβλήματα στη μαζική επικοινωνία. Τέλη του 19ου αιώνα βελτιώθηκε αισθητά η τεχνολογία της φωτογράφισης και ανακαλύφθηκε τεχνολογικά η εκτύπωση φωτογραφιών. Η πρώτη εκτυπωμένη φωτογραφία δημοσιεύτηκε στο περιοδικό Daily Graphics, 4 Μαρτίου 1880. Ένα επίσης επαναστατικό γεγονός ήταν ότι το ξεκίνημα της φωτογραφίας στη μαζική επικοινωνία έγινε από ερασιτέχνες φωτογράφους χωρίς εμπειρία. Τα ΜΜΕ απέκτησαν με αυτόν τον τρόπο δύναμη

λόγου, ενημέρωσης και επηρεασμού απέναντι στην κοινωνία. Η φωτογραφία παρέχει τις πιο πολύτιμες μαρτυρίες και οφείλει να καταγράφει, να χορηγεί τεκμήρια και μαρτυρίες. (Μπραντλιντζέρ, 1999: 280).

Η φωτογραφία θεωρείται έκφραση, μία υπέρτατη ταχύτητα, μία ευκαιρία (Μπαρτ, 1983). Ο δημοσιογράφος ή ο φωτογράφος ανάλογα τον τρόπο που προβάλλει την πληροφορία και ίσως τα συμφέροντα που κρύβει, οδηγεί στην αλήθεια ή στην παραπληροφόρηση (Γιαννακόπουλος, 2016).

Στη σύγχρονη κοινωνία, η οποία συνδέεται άμεσα με την εικόνα, πολλές φορές η αλήθεια κρύβεται ή παρερμηνεύεται μέσω της μεγάλης αποκάλυψης της (Freund, 2000: 659). Έχει θεωρηθεί ότι οι παγωμένες στο χρόνο φωτογραφίες του σκληρού πολέμου ανακτούν την ιστορικότητά τους, όταν χρησιμοποιούνται ως καλλιτεχνικό είδος, ως προϊόν δημιουργών και όχι εικονογράφων, διότι με αυτόν τον τρόπο προβάλλονται ως αυθεντικές μαρτυρίες της ανθρώπινης βαρβαρότητας, ενσωματωμένες στο ιστορικό πλαίσιο όπου εκτυλίσσονται σε συνδυασμό πάντα με το παρελθόν και το μέλλον (Πόστμαν, 1997: 169).

Η αφθονία και η ποικιλία της φωτογραφίας, που καταγράφει τη φρίκη και τον θάνατο προσφέρει οπτική υπερπληροφόρηση, η οποία σε μεγάλο βαθμό προσλαμβάνεται αποσπασματικά με αποτέλεσμα την απλοποίηση και σχηματοποίηση του ιστορικού-σκληρού περιεχομένου. Έτσι έχει χαθεί η ενημέρωση των θεατών μέσω της εικόνας και η ιστορικότητα της φωτογραφίας, όπως την ορίζει η Susan Sontag: "τέτοιες εικόνες είναι όντως ικανές να σφετερισθούν την πραγματικότητα, γιατί πρώτα από όλα μια φωτογραφία δεν είναι μόνο εικόνα, μια ερμηνεία του πραγματικού, είναι επίσης ένα ίχνος, κάτι αποτυπωμένο απευθείας απ' το πραγματικό, όπως μια πατημασιά ή μια νεκρική μάσκα" (Κολοβός, 2000: 768).

Η ιστορική φωτογραφία είναι αρχειακό είδος και μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως μία αντικειμενική πηγή πληροφοριών, διότι αποδεικνύει την εγκυρότητα γεγονότων και φωτίζει την ιστορική στιγμή, το χρόνο της ιστορίας ως τεκμήριο της εθνικής μνήμης (Κασσιανού 2000:7).

Η διαδικασία για την ανάγνωση των φωτογραφιών προϋποθέτει την επιμόρφωσή του κοινού. Με λίγα λόγια την εισαγωγή μαθημάτων για την ανάγνωση των οπτικών

κειμένων σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Στα μαθήματα της Ιστορίας της Τέχνης και των Μ.Μ.Ε να προστεθεί η σημειολογία της εικόνας (Πόστμαν, 1997: 169).

Η κοινωνία και πιο συγκεκριμένα οι μαθητές - μαθήτριες, γίνονται δέκτες και θεατές οπτικών κειμένων. Χρησιμοποιούν συνεχώς οπτικά μέσα επικοινωνίας στην καθημερινότητά τους. Η εκπαίδευση συχνά δεν συμπεριλαμβάνει αυτούς τους κώδικες επικοινωνίας με αποτέλεσμα να δημιουργείται χάσμα ανάμεσα στην εκπαίδευση και στους μαθητές. Δεν είναι ότι δεν υπάρχει ποικιλία οπτικών κειμένων στο εκπαιδευτικό έργο άλλα συνήθως οι εικόνες λειτουργούν διακοσμητικές. Ο/Η εκπαιδευτικός πρέπει για να συμπληρώσει, να τεκμηριώσει και να μεταλαμπαδεύσει ολοκληρωτικά την γνώση στους μαθητές να χρησιμοποιεί την εικόνα και όχι μόνο τον λόγο. Σε αυτή τη διαδικασία πρέπει να συμπεριλάβει και τους κοινωνικούς, ιστορικούς, οικονομικούς, πολιτικούς παράγοντες για μια ολόπλευρη επαφή με τα θέματα διδασκαλίας. Ακόμα, οι κοινωνικές επιστήμες εξετάζουν το πώς ο άνθρωπος λειτουργεί ως μηχανή. Προϋπόθεση για αυτή τη "μηχανή" είναι να μπορεί η ίδια να ξεχωρίζει τις αντιθέσεις ιστορικά και κοινωνικά είτε βρίσκονται σε κάποιον πίνακα ζωγραφικής, σε φωτογραφίες, σε ταινίες κλπ.

Στην εκπαίδευση είναι σημαντική η ανάγνωση των φωτογραφικών σημαινόντων και σημαιομένων με στόχο την αντίσταση στην προπαγάνδα της εικόνας, την ενεργοποίηση της κριτικής σκέψης ενάντια στη βαρβαρότητα και στο "κίνημα του αποπολιτισμού" (Popper, 1995: 85).

Ερευνητικό υλικό

Η μεθοδολογία που ακολουθήθηκε στη συγκεκριμένη έρευνα είναι η ποιοτική έρευνα σε αρχειακό φωτογραφικό υλικό και η θεματική ανάλυση των φωτογραφικών έργων της έκθεσης. Πιο συγκεκριμένα, η έρευνα έγινε στο Μουσείο Φωτογραφίας Θεσσαλονίκης τη χρονική περίοδο, από 12/10/19 - 16/2/20, όπου φιλοξενήθηκε η έκθεση φωτογραφιών για την Έβδομη Μπιενάλε Σύγχρονης Τέχνης.

Ο σκοπός της εργασίας είναι η ανάλυση και ερμηνεία των συγκεκριμένων έργων.

Η επίσκεψή στο Μουσείο Φωτογραφίας έγινε με στόχο την παρακολούθηση της έκθεσης φωτογραφικών έργων πρώτον σαν λάτρης της τέχνης και δεύτερον σαν ερευνήτρια. Συγχρόνως, κρατήθηκαν σε ένα σημειωματάριο σχόλια για τα έργα και τους καλλιτέχνες. Για τη συλλογή δεδομένων εκτός από τις προσωπικές σημειώσεις, χρησιμοποιήθηκε και η κάμερα κινητού για τη συλλογή των έργων και την ενσωμάτωση τους στην εργασία αυτή. Αυτές οι φωτογραφίες μελετήθηκαν και αναλύθηκαν ξεχωριστά με τη σημειωτική ανάλυση φωτογραφικού υλικού κατά Μπαρτ. Ο Ρολάν Μπαρτ επιλέχθηκε διότι έχει δοκιμαστεί ως ποιοτική ανάλυση στο χώρο της σημειολογίας της εικόνας (Μπαρτ, 1980).

Για περισσότερες πληροφορίες στα βιογραφικά των καλλιτεχνών, συλλέχθηκαν πληροφορίες κυρίως από επίσημες ιστοσελίδες του Μουσείου και της Μπιενάλε. Μέσα από τη διεξαγωγή του θέματος και της έρευνας προκύπτουν νέα ερευνητικά ερωτήματα: ποιες αναπαραστάσεις και θέματα επιλέχθηκαν στα έργα των καλλιτεχνών στην Έβδομη Μπιενάλε Σύγχρονης Τέχνης;

Βιογραφικά Καλλιτεχνών και Μπιενάλε

Joan Fontcuberta: Ο Fontcuberta γεννήθηκε στις 24 Φεβρουαρίου 1955 στην Ισπανία στη πόλη της Βαρκελώνης. Σπούδασε στο Αυτόνομο Πανεπιστήμιο της Βαρκελώνης (Autonomous University of Barcelona) και πήρε πτυχίο στον τομέα των επικοινωνιών. Το 1979-1986 δίδαξε στην Σχολή Καλών Τεχνών στο Πανεπιστήμιο της Βαρκελώνης. Επίσης, ήταν ένας από τους ιδρυτές του περιοδικού Photovision το οποίο απέκτησε μεγάλη επιτυχία στον χώρο της ευρωπαϊκής φωτογραφίας. Από 1993 διδάσκει στο Πανεπιστήμιο Pompeu Fabra, στο τμήμα Επικοινωνιακών Σπουδών στη Βαρκελώνη. Είναι ένας φημισμένος εννοιολογικός φωτογράφος, συγγραφέας, συντάκτης, επιμελητής και δάσκαλος. Έχει καταφέρει να αποκτήσει διεθνή αναγνώριση και έπαιξε σημαντικό ρόλο με τις φωτογραφίες του υπέρ της Ισπανικής Ιστορίας. Τα έργα του έχουν φιλοξενηθεί σε ιδρύματα διάφορων χωρών σε Ευρώπη και Αμερική. Ακόμα, διορίστηκε ιπότης τεχνών και επιστολών από το γαλλικό Υπουργείο Πολιτισμού το 1994. Το 2011 στην Ισπανία κέρδισε το Εθνικό Δοκίμιο Δοκίμιου Δοκίμων και κάποια από τα μεγαλύτερα βραβεία όπως το βραβείο φωτογραφίας Hasselblad (2013) και το βραβείο Ciutat de Barcelona (2016) για τη συμβολή του στον «θεωρητικό προβληματισμό για τον ρόλο των εικόνων στον

σύγχρονο πολιτισμό» με τη δημοσίευσή του «Η μανία των εικόνων». (àngels barcelona, χωρίς ημερομηνία).

Η σειρά Constellations (1993) απεικονίζει ασυνήθιστα τοπία ίσως από τον γαλαξία με αστέρια ή μετεωρίτες. Πρόκειται όμως για μία νυχτερινή λήψη της καλοκαιρινής σπονδής εντόμων στο παρμπρίζ του αυτοκινήτου του. Το αδιαβάθμητο μαύρο εμφανίζεται διάστικτο από ακανόνιστα λευκά ίχνη ή τυχαία επεισόδια που δημιουργούν αινιγματικές αστρικές εικόνες. Το φώς τους δεν προέρχεται από κάποια μεγάλης έκρηξη στον ουρανό, αλλά από ένα απλό φλάς. Στη λεζάντα κάθε έργου επιτείνει τα καίρια ερωτήματα για την απόσταση που μερικές φορές μπερδεύει την πραγματικότητα και την αναπαράστασή της. (στην ιστοσελίδα της διοργάνωσης, στο www.thessalonikibiennale.gr).

Στη σειρά Orogenesis (2002-2005) ο συγκεκριμένος καλλιτέχνης χρησιμοποιεί ένα τοπογραφικό λογισμικό που μετατρέπει χαρτογραφικά δεδομένα σε τρισδιάστατες αναπαραστάσεις τοπίων οι οποίες είναι οι πιο κατάλληλες για γεωλόγους, στρατιωτικούς, τοπογράφους, γεωγράφους. Αντί για χάρτες, όμως, ο Fontcuberta εισάγει στον υπολογιστή του τοπογραφίες κάποιων μεγάλων ζωγράφων και φωτογράφων όπως μεταξύ άλλων, οι Eugene Atget, Ansel Adams, Hokusai, Wassily Kandinsky, δημιουργώντας πραγματικά φανταστικά τοπία. Ανεξαρτήτως περιόδου ή τεχνοτροπίας όλα συγκλίνουν σε ένα κενό περιεχομένου, νατουραλισμού, βασισμένο στο άγνωστο χωρίς τη μεσολάβηση φωτογραφικών υλικών ή πρακτικών. Τέλος, Παρουσιάζονται τοπία χωρίς βιώματα ή μνήμες που κανείς ποτέ άνθρωπος ή ζώο δεν έχει διασχίσει ή μείνει. (στην ιστοσελίδα της διοργάνωσης, στο www.thessalonikibiennale.gr).

Στην πιο πρόσφατη σειρά Trauma (2016) οι φωτογραφίες φαίνονται ίσως αλλοιωμένες μέσα από κάποιες επεμβάσεις του φωτογράφου ή θα μπορούσε να πει κανείς με τη γοητευτική χημεία του χρόνου. Μπορεί να αναρωτηθεί ο θεατής: Ποια πραγματικότητα διερμηνεύουν αυτές οι επιφάνειες. Πόσο πρέπει να παραμορφωθεί η πληροφορία της φωτογραφίας, αποκτώντας ίσως έτσι ακόμη και απρόσμενη αίγλη, για να αποδεσμευτεί κανείς από την αληθοφάνειά της. Το έργο του ως σύνολο επιχειρεί να ξεφύγει από το κάθε τι μαγικό, από την εξουσία της εικόνας, από τη μοναδικότητα της καλλιτεχνικής αυθεντίας, προτείνοντας τη στάση της ενεργής αμφισβήτησης απέναντι σε έναν κόσμο που αντικαθίσταται ραγδαία από εφήμερες,

συχνά ανεξήγητες εικόνες του. (στην ιστοσελίδα της διοργάνωσης, στο www.thessalonikiennale.gr).

Βαγγέλης Βλάχος: Ο Βαγγέλης Βλάχος γεννήθηκε το 1971 στην Αθήνα όπου συνεχίζει να ζει και να εργάζεται. Σπούδασε και πήρε το πτυχίο του στις Καλές Τέχνες στην Σχολή Καλών Τεχνών το 1995. Το 1998 έκανε το μεταπτυχιακό του επίσης στις Καλές Τέχνες στο πανεπιστήμιο της Βρετανίας, Manchester Metropolitan University. Έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές εκθέσεις τέχνης σε Γενεύη, Αυστρία, Αθήνα, Άμστερνταμ, Ρότερνταμ, Πορτογαλία, Βιέννη, Βαρκελώνη, Βερολίνο, Τσεχία και σε άλλες πολλές χώρες. Τα τελευταία χρόνια κεντρικό στοιχείο στην έρευνα της δουλειάς του είναι η σύγκριση και αντιπαράθεση της γλώσσας της αρχιτεκτονικής με αυτή της πολιτικής και οικονομικής εξουσίας. Ασχολείται και αντλεί υλικό από την πρόσφατη ιστορία της Ελλάδας. Εκτός από την Μπιενάλε της Ελλάδας έχει πάρει μέρος και σε άλλες εκθέσεις Μπιενάλε, της Κωνσταντινούπολης, του Βερολίνου και του Σάο Πάολο. Οι σύγχρονοι καλλιτέχνες εδώ και δεκαετίες αντιλαμβάνονται τη θέση τους και τον λόγο τους μέσα από ένα πολλαπλό ρόλο, με πολλές σημασίες και με έντονο κοινωνικό και πολιτικό πρόσημο. Έτσι έχει προκύψει όχι μόνο η τέχνη που βασίζεται σε αρχεία, όπως η περίπτωση του Βαγγέλη Βλάχου, και ο καλλιτέχνης-ερευνητής - κοινωνιολόγος - ανθρωπολόγος αλλά και διάφορες άλλες μορφές τέχνης όπως τα συμμετοχικά και τα τεχνολογικά πρότζεκτ, οι παρεμβάσεις στον δημόσιο χώρο και η ξεκάθαρη ανάμειξη με τον ακτιβισμό και την πολιτική. (Τμήμα Αρχιτεκτόνων Πανεπιστήμιο Πατρών, χωρίς ημερομηνία).

Τα έργα του Βλάχου που εκτίθενται στη Μπιενάλε επικεντρώνονται στην κοινωνικοπολιτική ιστορία των Βαλκανίων, μέσα από την τραυματική εμπειρία του πολέμου στη Γιουγκοσλαβία και την ανάμειξη των ελληνικών πολιτικών δυνάμεων. Από τη συνάντηση του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη και της Ντόρας Μπακογιάννη με τον Σλόμπονταντ Μιλόσεβιτς τον Μάιο του 1999 στο Βελιγράδι και τις συζητήσεις που έχουν καταγραφεί σε σχέση με την κρίση στο Κόσσοβο, σε κάποιες λεπτομέρειες όπως αναφέρονται στο καπέλο που συχνά φορούσε ο πρώην Βοσνιοσέρβος στρατηγός Ράτκο Μιλάντιτς και στην ελληνική χρηματοδότηση, για την ανακαίνιση του κτιρίου της Βουλής στο Σεράγεβο, ο συγκεκριμένος καλλιτέχνης/ερευνητής παρουσιάζει αρχεϊακό υλικό αλλά πάντα με προσέγγιση παρεμβατική ή και προσωπική, όπου μπορεί, σε σχέση με το πώς μπορεί να εστιάσει ο καλλιτέχνης και ο

θεατής την προσφορά στην ιστορία. (στην ιστοσελίδα της διοργάνωσης, στο www.thessalonikiennale.gr).

Τα έργα του συγκεκριμένου καλλιτέχνη μπορεί να αναγνωρίζονται ως αρχεία εικόνων, ντοκουμέντων και μακετών, ωστόσο ο Βλάχος ποτέ δεν κάνει έρευνα επί τόπου, ούτε υποκαθιστά την ιδιότητα του με αυτή του ιστορικού, και πάντα προσεγγίζει την υπόθεση που εξετάζει με την απόσταση. Όπου μπορεί σχολιάζει με υποκειμενικότητα και προσθέτει τη δική του πινελιά. Με αυτόν τον τρόπο ίσως σχολιάζει και εμβαθύνει όχι μόνο την ιστορική έρευνα και την περίφημη (και προφανώς ανύπαρκτη) «αντικειμενικότητα» της αλλά ταυτόχρονα και τις προσδοκίες των θεατών μίας έκθεσης, οι οποίοι επιθυμούν διαρκώς να πιστέψουν οτιδήποτε βρίσκεται ενώπιόν τους με τη μορφή αρχείου ως μία υπέρτατη αλήθεια. (στην ιστοσελίδα της διοργάνωσης, στο www.thessalonikiennale.gr).

Claudio Perez: Ο Claudio Perez γεννήθηκε το 1957 στο Σαντιάγκο της Χιλής και έπειτα έζησε για τέσσερα χρόνια στη Βραζιλία. Από το 1983, έχει εργαστεί σε φωτογραφικό ντοκιμαντέρ σε ολόκληρη τη Λατινική Αμερική για μεγάλα αμερικανικά και ευρωπαϊκά μέσα ενημέρωσης. Οι φωτογραφίες του έχουν δημοσιευθεί σε πολλά περιοδικά και εφημερίδες διάφορων χωρών όπως για παράδειγμα, στο Stern και Der Spiegel στη Γερμανία, στο Folket I Bild Kulturfront στη Σουηδία, στο Le Monde 2 και στο Libération στη Γαλλία, στο Dutzy Format στη Πολωνία, στο Tiempo στη Ισπανία, στο Gatorpardo στην Κολομβία και στο Μεξικό, Newsweek και Bloombergs Markets στις ΗΠΑ. Επίσης, Ο Claudio έχει συμμετάσχει σε αρκετές εκθέσεις στην Ευρώπη και τη Λατινική Αμερική και το έργο του πραγματοποιείται σε μουσειακές συλλογές στην πόλη της Θεσσαλονίκης και σε πολλές ιδιωτικές συλλογές. Ακόμα, έχει κερδίσει πολλά διεθνή βραβεία και σημαντικές υποτροφίες, όπως το Ίδρυμα Hasselblad της Σουηδίας και το Ταμείο Τέχνης και Πολιτισμού Χιλής. (Rosen, 2013).

Έχει χρησιμοποιήσει τη φωτογραφία-ντοκουμέντο με πολλούς τρόπους ενάντια στη βία της Χιλιανής δικτατορίας. Μετά την πρώτη του Augusto Pinochet φωτογράφησε κρατητήρια της Ασφάλειας και της Αστυνομίας Στρατού, στα οποία βασανίστηκαν πολιτικοί κρατούμενοι και πολλοί χάθηκαν για πάντα, Τεκμηριώνοντας την ύπαρξη των χώρων πριν αυτοί αλλάξουν χρήση, διέδωσε παράλληλα μηνύματα χαραγμένα στους τοίχους που συχνά συνιστούσαν μια

απελπισμένη απόπειρα επικοινωνίας. (στην ιστοσελίδα της διοργάνωσης, στο www.thessalonikibiennale.gr).

Επιπροσθέτως, ξεκίνησε να συγκεντρώνει φωτογραφίες αγνοουμένων με τη βοήθεια κρατικών αρχείων, οργανώσεων και των οικογενειών. Συχνά επρόκειτο για συνηθισμένες και απλές φωτογραφίες ταυτότητας, ανέμελα καθημερινά ή οικογενειακά στιγμιότυπα. Καρπός της έρευνας υπήρξε ένα αρχείο με 967 φωτογραφίες σε σύνολο 1,197 αγνοουμένων. Τα πορτραίτα που παρουσιάζονται στην έκθεση πίσω από μία κουρτίνα λειτουργούν ως φανταστική αιώρηση, ως αιχμηρός συμβολισμός για την ελλειπτικότητα της μνήμης, αφού η καθαρότητα της μορφής εξαρτάται, κυριολεκτικά και μεταφορικά, από την απόσταση της θέασης που βρίσκεται ο θεατής. Δηλαδή από ποιά οπτική γωνία το βλέπει κάθε φορά. Σε μία δεύτερη φάση ο Perez εκτύπωσε τα πορτραίτα σε κεραμικές πλάκες ευαισθητοποιημένες στο φως που επικολλήθηκαν στην πλάγια μεριά της γέφυρας Bulnes στο νότιο Σαντιάγο, όπου τον Σεπτέμβριο και Οκτώβριο του 1973 είχε γίνει η εκτέλεση 20 πολιτών, συγκροτώντας τη μόνιμη εγκατάσταση «Ο τοίχος της μνήμης» (2001), με την υποστήριξη του Υπουργείου Παιδείας της Χιλής. Η γέφυρα, ως κατασκευή που στοχεύει στη ένωση δύο απρόσιτων μεταξύ τους μερών, καλείται εδώ να συνδέσει συμβολικά το χθες με το σήμερα, το ερωτηματικό της ζωής με το αμετάκλητο του θανάτου. Η εγκατάσταση θέτει επίσης ερωτήματα γύρω από τη φύση της φωτογραφίας και το πόσο εξαρτάται αυτή κάθε φορά από τη διακριτή χρήση και τα εκάστοτε συμφραζόμενα. (στην ιστοσελίδα της διοργάνωσης, στο www.thessalonikibiennale.gr).

Ο φωτογράφος υπηρετώντας τις ανάγκες του έργου, λειτουργεί εδώ ως ερευνητής και επιμελητής συγκροτώντας ο ίδιος το αρχείο με το οποίο εργάζεται, με επίκεντρο τη σύγχρονη πολιτική ιστορία της Χιλής. Η μόνιμη εγκατάσταση στον δημόσιο χώρο καλεί ανοιχτά σε μία περίοδο που στις σύγχρονες κοινωνίες και τα κοινοβούλια κερδίζουν πάλι έδαφος ακραίες πολιτικές ενέργειες. (στην ιστοσελίδα της διοργάνωσης, στο www.thessalonikibiennale.gr).

Γιάννης Παντελίδης: Ο Γιάννης Παντελίδης γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1969, όπου ζει μέχρι σήμερα. Σπούδασε Ηλεκτρολόγος Μηχανικός και Μηχανικός Υπολογιστών στην Πολυτεχνική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Διατηρεί επίσης ένα τεχνικό γραφείο. Με δάσκαλο τον Πέτρο Μήτκα

έκανε μαθήματα στο φωτογραφικό Εργαστήρι Καλαμαριάς το 2007-2008. Ακόμα, συμμετείχε το 2014 στην τρίτη συνέχεια του φωτογραφικού πρότζεκτ με το όνομα: «Ένας περίπατος στην πόλη» το οποίο έλαβε μέρος στην Άνω Πόλη Θεσσαλονίκης και στην συνέχεια παρουσιάστηκε στη Δημοτική Πινακοθήκη της πόλης. Το 2015 κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις UNIVERSITY STUDIO PRESS το φωτογραφικό λεύκωμα: «Τίποτε Προσωπικό». (Παπαϊωάννου, 2018).

Όσον αφορά τα έργα που παρουσιάστηκαν στην 7η Μπιενάλε Θεσσαλονίκης στο Μουσείο Φωτογραφίας, ο Γιάννης Παντελίδης για την υλοποίηση της ανέκδοτης σειράς έργων «Άγνωστα Όρια» επισκέφθηκε με ειδική άδεια, δεκαοκτώ φυλακές σε όλα τα γεωγραφικά διαμερίσματα της Ελλάδας, μελετώντας τη ζώνη ανάμεσα στη συνθήκη κράτησης και την περιρρέουσα ατμόσφαιρα. Έτσι έθεσε κάποια ερωτήματα: Τι είδους τοπία περιβάλλουν μία φυλακή; Τι ασχολίες και χρήσεις γης αναπτύσσονται γύρω της; Πώς ένα αόρατο όριο κλείνει κάθε μονοπάτι, άνοιγμα φωτός ή λασπωμένο δρόμο γύρω του; Και πόση πίεση ασκείται από κάθε πλευρά σε ένα τέτοιο όριο όταν η φυλακή βρίσκεται σε κατοικημένο χώρο; Μια ανοιχτή ή κλειστή πύλη γίνεται υπαινιγμός περιορισμού. Όμοια η ταινία σήμανσης που, τυλιγμένη σε κορμούς δένδρων, διασχίζει εγκάρσια το κάδρο μοιάζει να κρατά τον θεατή διακριτικά μακριά από το πεδίο της εικόνας και τη συνθήκη των φυλακών. (στην ιστοσελίδα της διοργάνωσης, στο www.thessalonikiennale.gr).

Ο Παντελίδης φέρνει τους θεατές αντιμέτωπους με άγνωστα όρια, καθώς οι φυλακές συχνά λαμβάνουν χώρα στις παρυφές των πόλεων ή σε απομονωμένα σημεία της υπαίθρου. Μοιάζουν πολλές φορές διασκορπισμένες σε όλα τα μήκη και πλάτη του ελληνικού τόπου, τόποι ανοίκειοι ακόμη για όσους κατοικούν ή εργάζονται δίπλα τους. Πόσοι και ποιοί άλλοι τόποι, όμως, ακόμη προβάλλουν ως μη οικείοι; Διαχωρίζει ο τοίχος της φυλακής αεροστεγώς τους κόσμους της ελευθερίας και του περιορισμού; Μήπως για πολλούς που είναι δέσμιοι οικονομικών, οικογενειακών, κοινωνικών και άλλων πολλών δυσκολιών, η διάκριση ανάμεσά τους θολώνει τη σκέψη. (στην ιστοσελίδα της διοργάνωσης, στο www.thessalonikiennale.gr).

Στη συνέχεια της σειράς «Τίποτε Προσωπικό» (2015) και άλλων ανέκδοτων εργασιών που βρίσκονται σε εξέλιξη, ο φωτογράφος χαράσσει με συνέπεια τη δική του προσωπική στάση/πορεία, με αφετηρία τη διεισδυτική μελέτη του κοινότοπου

ελληνικού τοπίου. Σε αυτήν, με τους ανθρώπους να δηλώνουν παρόν μόνο μέσα από τα ίχνη και τα έργα τους, ανιχνεύει ορατά και αόρατα σύνορα: παρατημένες μάντρες, τεχνητούς βάλτους, έρημους δρόμους. Αν στα παλιότερα χρόνια η εμπειρία του κόσμου έφερε μια σφραγίδα υλικότητας στη σημερινή εποχή των ανοικτών σκέψεων και πληροφοριών, τα αόρατα όρια φαίνεται αθόρυβα να πυκνώνουν, γεννώντας αφανή αλλά καθόλου λιγότερο υπαρκτά δεσμά. Όλα τελικά είναι ζήτημα ορίων. Και η φωτογραφία επίσης. (στην ιστοσελίδα της διοργάνωσης, στο www.thessalonikibiennale.gr).

Γιώργος Δεπόλλας: Ο Γιώργος Δεπόλλας γεννήθηκε το 1947 στην Αθήνα και ήταν πατρογραμμικά και μητρογραμμικά από Μικρά Ασία. Μεγάλωσε στην Αθήνα όπου συνεχίζει να ζει μέχρι σήμερα στην περιοχή της Κυψέλης. Το 1960-1965 φοίτησε στο 15ο Γυμνάσιο της Κυψέλης. Το 1966-1969 σπουδάζει σκηνοθεσία κινηματογράφου στην Αθήνα, στην σχολή του Σταυράκου. Μετά τη θητεία του στον στρατό ο Δεπόλλας έμεινε για έναν χρόνο στο Λονδίνο την περίοδο 1972-1973. Έπειτα, επιστρέφοντας στην πατρίδα έγινε βοηθός σκηνοθέτη στο σινεμά και στην τηλεόραση το 1974-1975. Επίσης, το 1975 δημιουργεί το Image Studio (Διαφημιστική και Εμπορική Φωτογραφία) μέχρι το 2013. Συγχρόνως ήταν και ιδρυτικό μέλος του Φωτογραφικού Κέντρου Αθηνών έως το 2005. Τέλος, από το 1984 μέχρι σήμερα διδάσκει φωτογραφία στη σχολή ΒΑΚΑΛΟ και παίρνει μέρος σε παρουσιάσεις, σεμινάρια σχετικά με τη φωτογραφία. (Δεπόλλας, χωρίς ημερομηνία).

Στην εποχή που προηγήθηκε της τηλεόρασης και του διαδικτύου οι περιπλανώμενοι ταξιδιώτες κόμιζαν συχνά στις μικρές, κλειστές κοινότητες την εμπειρία του νέου, την αύρα της διαφορετικότητας, τα καινούρια ήθη. Ο Ξένος του Γιώργου Δεπόλλα στην 7η Μπιενάλε Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης είναι μια ανέκδοτη σειρά έργων που εκτίθενται στο κοινό, στην οποία πρωταγωνιστεί κάποιος που μοιάζει να έρχεται από αδιευκρίνιστα μακριά μέρη σε μια επίσης σχετικά αδιευκρίνιστη εποχή. Περιγράφοντας λίγο την κάθε φωτογραφία, βλέπει κανείς ότι στην πρώτη φωτογραφία αναδύεται ντυμένος μέσα από τη θάλασσα, μια παραπομπή στην ταινία Ο Θίασος του Θόδωρου Αγγελόπουλου (1975), σε μια εμβληματική σκηνή της οποίας ένας άντρας, αντιμέτωπος με το απόσπασμα των Ναζί ρωτά δήμιούς του: «Εγώ ήρθα από τη θάλασσα, από την Ιωνία. Εσείς από που ήρθατε;». Καθώς ο φωτογράφος διαθέτει προσφυγικές ρίζες από την Ιωνία, ένα αυτοβιογραφικό

νόημα λανθάνει εδώ από την αρχή. (στην ιστοσελίδα της διοργάνωσης, στο www.thessalonikibiennale.gr).

Στα έργα της σειράς ο συγκεκριμένος καλλιτέχνης σκηνοθετεί τον ίδιο του τον εαυτό, με μια στρατιωτική αμφίεση που συνιστά έναν συνδυασμό για παρελθόντες ή τωρινούς πολέμους, σε τόπους απροσδιόριστους που δηλώνουν εγκατάλειψη, ερήμωση και ίσως ερχόμενη καταστροφή. Ο Ξένος μοιάζει να διασχίζει τους καιρούς, τους τόπους, τη χώρα σε μια περίοδο κρίσης που υπονοείται: παρακολουθεί αμήχανος, υπομένει, επιβιώνει, επιχειρεί να αλλάξει τα πράγματα, αποτυγχάνει. Εμφανίζεται να ουρλιάζει σε απόγνωση, να προσπαθεί να βάλει σε τάξη πράγματα και σκέψεις ή να ισιώσει το λυγισμένο δένδρο, να στέκει χωρίς να κουνιέται καθόλου στο καμένο τοπίο. Οι απόπειρες κατανόησης ή εμπλοκής μοιάζουν ατελείωτες χωρίς να διαφαίνεται λύση ή δυνατότητα διαφυγής καθώς στο τέλος εμφανίζεται σε ένα αδιέξοδο: πάνω σε μία ακούνητη σχεδία. Παρόλα αυτά αρνείται να αφομοιωθεί, να συμβιβαστεί. Επιλέγει να παραμείνει ξένος σε πράγματα και στάσεις ενάντια στις αρχές του. Αυτή η σειρά φωτογραφιών θα έλεγε κανείς ότι είναι αλληγορική. Ο Δεπόλλας προσπαθεί να ισορροπήσει ανάμεσα σε δημόσια και ιδιωτικά βιώματα, σε χώρους άλλοτε φυσικούς και άλλοτε γεμάτους με ανθρώπινα έργα ή ίχνη, ανάμεσα στην ιστορική και τη σύγχρονη κατάσταση. Παράλληλα, αξίζει να σημειωθεί ότι υποδεικνύει τη σημασία της προσωπικής στάσης απέναντι στις συνήθως αντίξοες κοινωνικές και πολιτικές συνθήκες και του αγώνα να καθορίζει κανείς την πορεία του χωρίς να προσμετρά το κάθε κόστος ή τα εμπόδια που θα προκύψουν. (στην ιστοσελίδα της διοργάνωσης, στο www.thessalonikibiennale.gr).

Micha Cardenas: Η Micha Cardenas κατέχει πτυχίο PhD, είναι Επίκουρος Καθηγήτης Τέχνης και Σχεδιασμού ηλεκτρονικών παιχνιδιών και Αναπαραγωγής των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης στο Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνια, Santa Cruz. Ακόμα, ασχολείται και γράφει έναν πρωτοποριακό αλγόριθμο ο οποίος σχετίζεται με το φύλο, τη φυλή και την τεχνολογία. Έχει γράψει διάφορα βιβλία με θέματα όπως την αλγοριθμική ανάλυση, τα trans άτομα και την Πολιτική Αισθητική. Πιο συγκεκριμένα, Η Cardenas είναι καλλιτέχνης και θεωρητικός που διερευνά ζητήματα που έχουν να κάνουν με την εθνικότητα, τις κοινωνικές τάξεις, το φύλο και τις υβριδικές ταυτότητες μέσα από τις τροποποιημένες και πολλαπλές πραγματικότητες και ψηφιακές εικόνες. Η χρήση της τεχνολογίας στο έργο της υπογραμμίζει πώς τα ανθρώπινα φυσικά όρια επαναπροσδιορίζονται ενώ τα στερεοτυπικά όρια των

κοινωνικών μεταξύ φυσικού και τεχνητού εαυτού καταρρίπτονται. (OAKES COLLEGE, 2020).

Το "Sin Sol, Prototype" (Χωρίς Ήλιο, Προάγγελος) είναι ένα παιχνίδι επαυξημένης πραγματικότητας που βάζει τους χρήστες να σκεφτούν σοβαρά θέματα σχετικά με την κλιματική αλλαγή, και το πώς επηρεάζει μετανάστες, τρανς άτομα, άτομα με ειδικές ανάγκες, αλλά και άτομα περιθωριοποιημένων και ευπαθών κοινωνικών ομάδων. Καθώς η ποίηση στη δουλειά της καλλιτέχνη λειτουργεί ως μέσο μιας αφήγησης προσωπικών και συλλογικών συναισθημάτων καθώς και σκέψεων. Στο Sin Sol, Prototype οι παίκτες βιώνουν μία ιστορία που η αφήγησή της αναπτύσσεται μέσα από έναν ποιητικό λόγο και διαδραματίζεται σε ένα σκηνικό πυρκαγιάς, η οποία έχει προκληθεί από το οικουμενικό και πιθανών μη αναστρέψιμο πρόβλημα της κλιματικής αλλαγής. Την ιστορία την αφηγείται η Aura ένα "trans latinx AI" ολόγραμμα, ενώ ο χρόνος μετατοπίζεται μεταξύ διάφορων χρονικών στιγμών. Η Aura ζει στο μέλλον και περιγράφει μία παρελθοντική περιβαλλοντική κατάρρευση που συνέβη το 2018, δηλαδή πριν λίγα χρόνια στο παρόν που ζουν οι θεατές. Ο σκύλος της, καθοδηγεί τον παίκτη σε ένα φανταστικό ταξίδι διαφυγής από τις πυρκαγιές, ψάχνοντας να βρει κάψουλες οξυγόνου που περιέχουν μέσα τους ποίηση. Το περιβάλλον της εγκατάστασης δείχνει την εικόνα ενός τρομακτικού τοπίου, ενός εφιαλτικού μέλλοντος όπου το οικολογικό πρόβλημα θα είναι αποτέλεσμα της βίας του ανθρώπου απέναντι στον πλανήτη, απέναντι στο ίδιο του το είδος και στους υπόλοιπους ζωντανούς οργανισμούς. Τα iPads που συμβάλλουν στη διαδραστικότητα του έργου λειτουργούν μέσα από μια ειδική εφαρμογή, αποκαλύπτοντας ένα νέο επίπεδο, που αφενός θολώνει τα όρια μεταξύ πραγματικού και ψηφιακού, και αφετέρου λειτουργεί ως εργαλείο το οποίο θα βοηθήσει τον χρήστη να εισέλθει σε μια άλλη διαφορετική πραγματικότητα, σε έναν άλλον εαυτό, οδηγώντας παράλληλα τον θεατή στη διερεύνηση μίας διαφορετικής και νέας συνθήκης. (στην ιστοσελίδα της διοργάνωσης, στο www.thessalonikibiennale.gr).

Helene Black: Η Helene Black γεννήθηκε στην Κύπρο και συγκεκριμένα στην πόλη της Λεμεσού το 1950. Σε νεαρή ηλικία έφυγε για την Αυστραλία όπου εκεί σπούδασε στο Πανεπιστήμιο Μελβούρνης την περίοδο 1968-1971. Έπειτα, συνέχισε τη διατριβή της ακριβώς τον ίδιο χρόνο που αποφοίτησε μέχρι το 1972. Η διατριβή της είχε θέμα τη βιογραφία ενός αυστραλιανού καλλιτέχνη, του Joel Elenberg. Επίσης, έχει διδάξει ζωγραφική, φωτογραφία και κεραμική στο Πανεπιστήμιο

Σύδνεϋ. Οι εκθέσεις της έλαβαν χώρα στην Κύπρο και στο εξωτερικό όπως: Αυστραλία, Αγγλία, Ιαπωνία, Νέα Υόρκη. (Δημοπρασία Ψαθάρης, χωρίς ημερομηνία).

Λίγα λόγια για να κάνει εισαγωγή στο θέμα του έργου της, η Black τονίζει ότι για να επανεξετάσει κανείς την αποικιοκρατία, θα πρέπει ο κάθε άνθρωπος να στρέψει το βλέμμα του στο μέλλον, διερευνώντας παράλληλα τα γεγονότα του παρελθόντος. Με αυτόν τον τρόπο μπορεί να αμφισβητήσει το παρόν, στο πλαίσιο της τρέχουσας συζήτησης που διεξάγεται διεθνώς για την εθνοτική ταυτότητα, την αποικιακή ιστορία, τις φυλετικές διακρίσεις και την καταστροφή του περιβάλλοντος. Η ταινία που προβλήθηκε στο Μουσείο Φωτογραφίας εστιάζει στον αντίκτυπο της εξόρυξης χαλκού και πυρίτη στην Κύπρο, όπου δεν επικεντρώνεται μόνο στην πολιτική σημασία και στην περιβαλλοντική καταστροφή σε σχέση με την αξία της φύσης και στην εμπορευματοποίηση της, αλλά στον ρόλο και στην επισφάλεια της εργασίας, ιδίως κατά τη διάρκεια του αποικιακού παρελθόντος της Κύπρου και της περιόδου που ακολούθησε την ανεξαρτησία της χώρας. Αναφέρει ότι οι άνθρωποι έχουν ξεχάσει ότι έχουνε αναλάβει την προστασία της φύσης για λογαριασμό των μελλοντικών γενεών. Επίσης, έχουνε ξεχάσει ότι χωρίς τη φύση δεν υπάρχει ζωή. Το συγκεκριμένο φιλμ εξετάζει τη νέα μορφή οργάνωσης των κοινών ως απάντηση στον σφετερισμό τους από επιχειρηματικά συμφέροντα με τις ευλογίες της κυβέρνησης. Ως εκ τούτου η αναθεώρηση της προσέγγισης για την οικολογία, τον ακτιβισμό και την πολιτικοποίηση της τέχνης αποτελούν και αυτά κεντρικά ενδιαφέροντα του φιλμ. (στην ιστοσελίδα της διοργάνωσης, στο www.thessalonikibiennale.gr).

Julian Germain - εκδοτική ομάδα Ashington District Star

Julian Germain: Ο Julian Germain γεννήθηκε στο Λονδίνο το 1962. Ήδη από τα σχολικά του χρόνια έδειξε ενδιαφέρον για τη φωτογραφία. Σπούδασε φωτογραφία στο Trent Polytechnic στο Nottingham και στο Royall College of Art στο Λονδίνο. Επίσης, έχει εκδώσει διάφορα βιβλία όπως τα "In Soccer Wonderland", "The Face of the Century" και το "Steel Works", το οποίο ήταν το πρώτο του βιβλίο. Περιλάμβανε δικές του φωτογραφίες, ιστορικές φωτογραφίες και οικογενειακές φωτογραφίες. Ακόμα, το βιβλίο "For every minute you are angry you lose sixty seconds of happiness" παρουσιάζει το ενδιαφέρον του συγκεκριμένου φωτογράφου για τις ερασιτεχνικές και όχι τόσο επαγγελματικές φωτογραφίες. Το ίδιο μοτίβο υπάρχει και

στο βιβλίο με τίτλο "Running Line Project" στο οποίο υπάρχουν πάνω από 139,000 φωτογραφίες βγαλμένες από ερασιτέχνες και αυτή τη φορά, επαγγελματίες φωτογράφους. Το 1995 άρχισε να συνεργάζεται με διάφορους βραζιλιάνους καλλιτέχνες παίρνοντας μέρος σε πολλά πρότζεκτ και καλλιτεχνικά δρώμενα.(archive, χωρίς ημερομηνία).

Το 1934 εργάτες ορυχείων του Ashington στη Μεγάλη Βρετανία συγκεντρώνονται στο πλαίσιο προγράμματος δημιουργικού ελεύθερου χρόνου, προκειμένου να παρακολουθήσουν απογευματινά μαθήματα «ανάγνωσης της αξίας της τέχνης». Ο δάσκαλός τους Robert Lyon γρήγορα καταλαβαίνει ότι υπάρχει έλλειψη ενδιαφέροντος για την ιστορία της τέχνης και αποφασίζει να οργανώσει μαθήματα ζωγραφικής. Έτσι δημιουργείται η ομάδα ερασιτεχνών ζωγράφων που έμειναν γνωστοί ως Pitmen Painters (ανθρακωρύχοι ζωγράφοι) ή ομάδα του Ashington - αν και κάποιοι από αυτούς δεν κατάγονταν από την πόλη. Τα θέματά τους αφορούσαν την καθημερινή ζωή της εργατικής τάξης της περιοχής τους. Η ομάδα αυτή συνέχισε να υπάρχει έως τη δεκαετία του 1980 οπότε και τα ορυχεία του Ashington σταδιακά κλείνουν. (στην ιστοσελίδα της διοργάνωσης , στο www.thessalonikiennale.gr).

Το 2014 ο φωτογράφος Julian Germain δημιουργεί μια σειρά φωτογραφιών με άμεση αναφορά στους πίνακες των Pitmen Painters. Έτσι σχηματίζονται δίπτυχα με τις φωτογραφίες να απεικονίζουν στιγμές της καθημερινότητας σε παρόμοιους χώρους και τόπους της περιοχής Ashington, αντίστοιχα σκηνοθετημένους. Μέσα από τους συσχετισμούς μεταξύ των δίπτυχων αναδεικνύονται οι μεταβολές στη ζωή της πόλης αυτής των ορυχείων, σε μια διαδρομή που διατρέχει το μεγαλύτερο μέρος του 20ού αιώνα φτάνοντας στον 21ο: η ιστορία του Ashington, ιδωμένη μέσα από τις ζωγραφικές και φωτογραφικές αυτές εικόνες, είναι ενδεικτικό κομμάτι της νεότερης ιστορίας της Μεγάλης Βρετανίας. (στην ιστοσελίδα της διοργάνωσης, στο www.thessalonikiennale.gr).

Συγχρόνως, ο συγκεκριμένος φωτογράφος ανταποκρίνεται με ένα ακόμη τρόπο στην προσέγγιση της ομάδας του Ashington συγκροτώντας μια ομάδα ερασιτεχνών ζωγράφων, κατοίκων του της περιοχής, μέλη της οποίας αποτελούν την εκδοτική ομάδα της εφημερίδας Ashington District Star. Η εφημερίδα διανέμεται δωρεάν και φιλοξενεί φωτογραφίες των μελών της ομάδας, οι οποίες αποτυπώνουν την καθημερινότητα, κάποιες σκληρές σκηνές της οικονομικής κρίσης και της φτώχειας,

αλλά και κάποιες ευχάριστες στιγμές της κοινότητας και των ανθρώπων της, ξαναγράφοντας με σύγχρονους όρους, την ιστορία των ανθρακωρύχων ζωγράφων. Μέχρι τώρα έχουν βγει 8 τεύχη της εφημερίδας. (στην ιστοσελίδα της διοργάνωσης, στο www.thessalonikibiennale.gr).

Christien Meindertsma: Η Christien Meindertsma γεννήθηκε στην Ολλανδία και συγκεκριμένα στην Ουτρέχτη, μία επαρχιακή περιοχή, 1 Ιανουαρίου 1980. Πήγε στο Queen Wilhelmina College την περίοδο 1992-1998. Σπούδασε στο Design Academy Eindhoven του Ρότερνταμ την περίοδο 1998-2003. Αφού αποφοίτησε άρχισε να ασχολείται με την συλλογή απλών αντικειμένων και πρώτων υλών εξερευνώντας τις ιστορίες τους. Από που προέρχονται, πώς μπορεί να χρησιμοποιήσει κάποια κομμάτια τους και τι μεταποιήσεις μπορούν να γίνουν. (Christien Meindertsma, χωρίς ημερομηνία).

Η σειρά "Checked Baggage" που παρουσιάστηκε στο Μουσείο Φωτογραφίας Θεσσαλονίκης, στην 7η Μπιενάλε Σύγχρονης Τέχνης, φαίνεται με την πρώτη ματιά ότι έχει ως αφετηρία μία ίσως ασυνήθιστη πρωτοβουλία: η Meindertsma αγόρασε το 2004 σε μία δημοπρασία στο Άμστερνταμ 3,264 αντικείμενα που αποτελούσαν την εβδομαδιαία λεία κατάσχεσης στον έλεγχο αποσκευών του αεροδρομίου Schiphol, από 600,000 επισκέπτες: εκεί μπορούσε κανείς να βρει διάφορα αντικείμενα όπως: ψαλίδια, τριμπουσόν, χτένες, εκδρομικούς σουγιάδες, παιδικά πιστόλια, διαβήτες, ξυραφάκια, αποφλοιωτές, αναπτήρες, κάθε τι που θα αποτελούσε πιθανό κίνδυνο κατά τη διάρκεια πτήσης. Η καλλιτέχνης τα ομαδοποίησε ανά είδος, μέγεθος, χρώμα, τα έστησε σε κομπές διατάξεις απέναντι σε ένα λευκό φόντο, με διάχυτο στούντιο φωτισμό, και τα φωτογράφησε μετωπικά με ένα λιτό ύφος που θυμίζει κατάλογο προϊόντων. Κάποια φέρουν ίχνη χρήσης. Άλλα αποτελούν δώρα ή ενθύμια ταξιδιού που δεν πρόκειται ποτέ να ικανοποιήσουν την ανάγκη για την οποία αγοράστηκαν. (στην ιστοσελίδα της διοργάνωσης, στο www.thessalonikibiennale.gr).

Οι φωτογραφίες παρουσιάζουν αντικείμενα που εκτιμήθηκαν ως δυνητικά επικίνδυνα σε μία αυστηρή προσπάθεια να ελεγχθούν τα κρούσματα διεθνούς τρομοκρατίας από τους αρμόδιους. Η κατάσχεσή τους από τις αρχές εγκαθιστά στο μυαλό ανύποπτων ταξιδιωτών μια σκέψη φόβου, ενώ τους φέρνει στην αμήχανη θέση ενός ενδεχομένου θύτη. Η συγκεκριμένη φωτογράφος σκιαγραφώντας, μέσα από φαινομενικά κοινότοπες εικόνες στις οποίες όλα αιωρούνται σε μια λευκή ποπ

επιφάνεια, το πορτραίτο της σύγχρονης παράνοιας, κάτι τέτοιο θα έλεγε κάποιος πιο ειδικός στην συγκεκριμένη τέχνη. Η σειρά δικαιώνει την ικανότητα του φωτογραφικού ντοκουμέντου όχι μόνο να καταγραφεί ή να απογραφεί αρχεία αλλά να δημιουργεί νέα, των οποίων ο καλλιτέχνης εκτός από δημιουργός είναι και επινοητικός ταξινόμος. Η στάση της φωτογράφου στη μετά την 11η Σεπτεμβρίου 2001 περίοδο καυτηριάζει το φορτισμένο πολιτικά και σε παγκόσμιο επίπεδο ζήτημα της ασφάλειας, υποδεικνύοντας την τέχνη ως πράξη που δεν διστάζει να σταθεί κριτικά απέναντι στο ρεύμα της εποχής. Δεκαπέντε χρόνια μετά την αρχική παρουσίαση του έργου, άλλωστε, τα ερωτήματα παραμένουν ακόμη καίρια ενώ η υπερβολή, κάθε μορφής, και η άμετρη εξάπλωση της ιδεολογίας του καταναλωτισμού, υποδεικνύονται έμμεσα ως άλλες συνιστώσες του προβλήματος. (στην ιστοσελίδα της διοργάνωσης, στο www.thessalonikiennale.gr).

Ανάλυση Έργων

ΣΗΜΕΙΩΤΙΚΗ ΚΑΡΤΕΛΑ ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗΣ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ

Joan Fontcuberta	
1	
Λεζάντα	Constellations (1993)
Τεχνοτροπία	Εξπρεσιονιστική, Νατουραλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Κάθετη αναπαράσταση
Χώρος	Παρμπρίζ αυτοκινήτου
Χρώμα κυρίαρχο	Μαύρο με άσπρες πιτσιλιές και ακανόνιστα λευκά ίχνη
Χρώμα σημαίνοντος	Του νυχτερινού ουρανού, φλας
Αριθμός αντικειμένων	Σκόρπιες πιτσιλιές και ακανόνιστα ίχνη.

Ερμήνευμα	Το χρώμα που επικρατεί σε αυτά τα έργα είναι το μαύρο. Τα άσπρα στίγματα μοιάζουν με αστέρια στον ουρανό. Με μία γρήγορη ματιά ίσως φαίνονται φωτογραφίες από το διάστημα αλλά στην πραγματικότητα είναι μία νυχτερινή λήψη. Τα άσπρα στίγματα είναι έντομα πάνω στο τζάμι του αυτοκινήτου. Οι διασκορπισμένες λάμπες προέρχονται από το φλας της φωτογραφικής μηχανής.
2	
Λεζάντα	Orogenesis: Adams (2005)
Τεχνοτροπία	Νατουραλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια απόδοση
Χώρος	Φυσικός χώρος, εξωτερικός χώρος, με βουνά, ουρανό, σύννεφα.
Χρώμα κυρίαρχο	Άσπρο και Μαύρο με γκρι αποχρώσεις
Χρώμα σημαίνοντος	Ασπρόμαυρο
Ερμήνευμα	Ίσως ο φωτογράφος έχει επισπευτεί ένα φυσικό τοπίο, το οποίο αφού το έβγαλε φωτογραφία έπειτα επεξεργάστηκε την εικόνα με κάποιο φίλτρο ή λογισμικό για να αλλάξει τα χρώματά της και να την κάνει ασπρόμαυρη.
3	
Λεζάντα	Orogenesis: Atget (2004)
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική, νατουραλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια απόδοση
Χώρος	Φυσικός χώρος, εξωτερικός χώρος, με βουνά, ουρανό, υγρό στοιχείο (πιθανών θάλασσα).

Χρώμα κυρίαρχο	Άσπρο, Μαύρο με γκρι αποχρώσεις
Χρώμα σημαίνοντος	Ασπρόμαυρο
Ερμηνευμα	Το ύφος και το αίσθημα που βγάζει αυτό το έργο είναι παρόμοια με το προηγούμενο, το Orogenesis: Adams. Οι αποχρώσεις του άσπρου και του μαύρου βάζουν τον θεατή σε σκέψεις για το πώς θα ήταν τα τοπία χωρίς την επεξεργασία. Ποια θα ήταν τα φυσικά τους χρώματα και ποιο από αυτά θα επικρατούσε.
4	
Λεζάντα	Orogenesis: Kandisky (2004)
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική, νατουραλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια απόδοση
Χώρος:	Φυσικός χώρος, εξωτερικός χώρος, με βουνά, ουρανό, σύννεφα.
Χρώμα κυρίαρχο	Πράσινο και καφέ της φύσης στα βουνά. Μπλε ουρανός με άσπρα σύννεφα.
Χρώμα σημαίνοντος	Της φύσης
Ερμηνευμα	Αυτή η φωτογραφία δίνει το αίσθημα της γαλήνης και της απομόνωσης. Φαίνεται ένα απομονωμένο τοπίο, το οποίο αν κάποιος άνθρωπος θέλει να ηρεμήσει και να ξεφύγει από τη γρήγορη καθημερινότητα της πόλης, θα βρει εκεί ησυχία. Θα μπορέσει να έρθει σε επαφή με τη φύση.
5	
Λεζάντα	Orogenesis: Hokusai (2004)
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική, νατουραλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια απόδοση
Χώρος	Φυσικός χώρος, εξωτερικός χώρος, με θάλασσα, συννεφιασμένο ουρανό.

Χρώμα κυρίαρχο	Σκούρο μπλε, γκρι και καφέ
Χρώμα σημαίνοντος	Της φύσης
Ερμήνευμα	Η λεζάντα: "Orogenesis: Hokusai" παραπέμπει στον γνωστό Ιάπωνα καλλιτέχνη Katsushika Hokusai. Το έργο του Fontcuberta, το οποίο δείχνει ένα τοπίο με μια θάλασσα με κύματα, παραπέμπει στο έργο του Hokusai "The Great Wave off Kanagawa". Μπορεί ο Fontcuberta να εμπνεύστηκε και να ονομάτισε τη συγκεκριμένη φωτογραφία με το όνομα του γνωστού Ιάπωνα καλλιτέχνη γιατί έχουν κάποια κοινά στοιχεία. Όπως τη φουρτουνιασμένη θάλασσα και κάποια βουνά. Τα χρώματα όμως δεν είναι κάποιο από τα κοινά στοιχεία. Στο έργο του Hokusai επικρατούν πιο φωτεινά χρώματα. Ενώ στο έργο του Fontcuberta επικρατούν πιο σκούρα χρώματα.
6	
Λεζάντα	Trauma (2016)
Τεχνοτροπία	Εξπρεσιονιστική, Σουρεαλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εσωτερικός
Χρώμα κυρίαρχο	Σκούρο μπλε, γκρι, κίτρινο
Χρώμα σημαίνοντος	Αρνητικό εφέ
Αριθμός σωμάτων	Ένα μεγάλο σώμα γυναίκας
Φύλο	Γυναίκα
Ηλικία	Ενήλικας
Ενδυματολογικός κώδικας	Ίσως εσώρουχα ή νυχτικιά

Αντικείμενα/ Εξοπλισμός	Κρεβάτι, κουβέρτα ή σεντόνι
Ερμηνευμα	Στη φωτογραφία υπάρχει μία γυναίκα ενήλικη, φορώντας εσώρουχα ή κάποιο νυχτικό, ξαπλωμένη σε ένα κρεβάτι. Ίσως στα κάγκελα του κρεβατιού υπάρχει μία κουβέρτα ή ένα σεντόνι που να κρέμεται. Λογικά θα βρίσκεται σε κάποιο δωμάτιο. Η εικόνα δεν δείχνει τα φυσικά της χρώματα αλλά σίγουρα έχει δεχθεί κάποια επεξεργασία από τον φωτογράφο, μάλλον χρησιμοποίησε το εφέ που λέγεται αρνητικό.
7	
Λεζάντα	Trauma (2016)
Τεχνοτροπία	Εξπρεσιονιστική, Σουρεαλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εξωτερικός με φόντο ίσως κάποια δένδρα.
Χρώμα κυρίαρχο	Αποχρώσεις του καφέ, μαύρο, άσπρο
Χρώμα σημαίνοντος	Αρνητικό εφέ
Αριθμός σωμάτων ή αντικειμένων	Διασκορπισμένες κηλίδες, μία γυναίκα να περπατάει
Φύλο	Γυναίκα
Ηλικία	Ενήλικας
Ενδυματολογικός κώδικας	Ίσως κάποιο φόρεμα
Ερμηνευμα	Η φωτογραφία έχει τραβηχτεί σε εξωτερικό χώρο με μία γυναίκα στο φόντο. Ο φωτογράφος την έχει επεξεργαστεί με κάποιον τρόπο. Είτε ηλεκτρονικά βάζοντας διάφορα εφέ, είτε χρησιμοποιώντας διάφορα μελάνια για να δημιουργήσει αυτές τις κηλίδες και

	τις διαβαθμίσεις χρωμάτων.
8	
Λεζάντα	Trauma (2016)
Τεχνοτροπία	Εξπρεσιονιστική, Σουρεαλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Κάθετη
Χώρος	Ίσως εξωτερικός
Χρώμα κυρίαρχο	Μαύρο, κίτρινο, καφέ, άσπρο
Χρώμα σημαίνοντος	Μαύρο
Αριθμός σωμάτων ή αντικειμένων:	Ίσως οι δύο σκιές που υπάρχουν στο κάτω μέρος του έργου να είναι δύο άνθρωποι ή δύο ζώα.
Ερμηνευμα	Ίσως τα χρώματα και αυτά που απεικονίζει να έχουν αλλοιωθεί από το πέρασμα του χρόνου ή από την επιτηδευμένη επεξεργασία του καλλιτέχνη. Για παράδειγμα μπορεί να υπήρχαν στην αρχική της μορφή δύο άνθρωποι ή ζώα στο κάτω μέρος και τώρα βλέπει κανείς δύο θολές σκιές. Τα μαύρα σημεία που υπάρχουν στο πάνω μέρος του έργο ίσως φαίνεται σαν χρώμα που στάζει ή σαν κλαδιά αναρριχόμενου δένδρου.
9	
Λεζάντα	Trauma (2016)
Τεχνοτροπία	Εξπρεσιονιστική, Σουρεαλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Ίσως εσωτερικός, κάποιο παλιό σπίτι
Χρώμα κυρίαρχο	Μαύρο, γκρι, άσπρο και λίγο καφέ
Χρώμα σημαίνοντος	Μαύρο
Αριθμός σωμάτων ή αντικειμένων	Ίσως υπάρχει κάποιο πάτωμα, παράθυρα

	ή πόρτες και τοίχοι.
Ερμήνευμα	Στην φωτογραφία υπάρχουν αυτοσχέδιες ρωγμές, οι οποίες λογικά έχουν γίνει μετά από κάποια ηλεκτρονική επεξεργασία του φωτογράφου. Τα χρώματα επίσης, μπορεί να έχουν δημιουργηθεί από κάποια επεξεργασία ή από τη φθορά του χρόνου. Στο κάτω μέρος υπάρχει ένα πάτωμα και γύρω κάποιοι τοίχοι. Αριστερά και στο κέντρο ίσως να υπάρχουν κάποια παράθυρα ή πόρτες.

Βαγγέλης Βλάχος	
10	
Λεζάντα	(Συνάντηση στο Βελιγράδι, 1999) 2019 Βίντεο, σελίδες A4, ξύλινο ράφι.
Ερμήνευμα	Στο βίντεο και στην έντυπη μορφή ο καλλιτέχνης παρουσιάζει τη συνάντηση του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη και της Ντόρας Μπακογιάννη με τον Σλόμπονταντ Μιλόσεβιτς το 1999 στο Βελιγράδι και τις συζητήσεις που έχουν καταγραφεί σε σχέση με την κρίση στο Κόσσοβο.

Claudio Perez	
11	
Λεζάντα	«Αγνοούμενοι» (1994-2004)
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Κάθετη

Χρώμα κυρίαρχο	Ασπρόμαυρο
Αριθμός σωμάτων	Ενεά σώματα ανθρώπων, τέσσερεις γυναίκες, τρεις άνδρες και ένα μωρό.
Φύλο	Γυναίκες, άνδρες και μωρό
Ηλικία	Ενήλικες, μεσήλικες, ένα μωρό
Ενδυματολογικός κώδικας	Επίσημος
Ερμηνευμα	Η παρουσίαση των φωτογραφιών ήταν ιδιαίτερη. Οι φωτογραφίες ήταν των 1,197 αγνοουμένων πολιτικών της Χιλής, ασπρόμαυρες με κάθετη αναπαράσταση. Ένα άσπρο διάφανο πέπλο σκέπαζε τις φωτογραφίες. Έμοιαζαν πορτραίτα ή φωτογραφίες από ταυτότητες/διαβατήρια. Η ενδυμασία και το στιλ παραπέμπουν σε μια περασμένη εποχή.
12	
Λεζάντα	Φωτογραφία από την εγκατάσταση Ο Τοίχος της Μνήμης 1999-σήμερα
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική, εξπρεσιονιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος:	Εξωτερικός, δημόσιος, γέφυρα Bulnes στο νότιο Σαντιάγο,
Χρώμα κυρίαρχο	Ασπρόμαυρο
Αριθμός σωμάτων ή αντικειμένων	Άνδρες και γυναίκες, ξύλινα κινγκλιδώματα, πλακάκια με τις φωτογραφίες πάνω τους.
Φύλο	Γυναίκες και άνδρες
Ηλικία	Ενήλικες, μεσήλικες
Ενδυματολογικός κώδικας	Απλός, Καθημερινός
Ερμηνευμα	Στην πλάγια μεριά της γέφυρας στο Νότιο Σαντιάγο, εργάτες τοποθετούν τα πλακάκια στα οποία πάνω τους είναι τυπωμένες οι φωτογραφίες των 1,197

	αγνοουμένων πολιτικών της Χιλής.. Αριστερά της φωτογραφίας βρίσκεται μία γυναίκα και ένας άνδρας όρθιοι δίπλα σε ένα ξερό δένδρο. Ίσως είναι περαστικοί και παρατηρούν το έργο ή μπορεί να είναι αρμόδιοι και να επιβλέπουν τους εργάτες και τη δουλεία τους.
13	
Λεζάντα	«Φυλακές» 1994-2004
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Κάθετη
Χώρος	Εσωτερικός, δωμάτιο φυλακής
Χρώμα κυρίαρχο	Άσπρο, μαύρο, γκρι
Χρώμα σημαίνοντος	Ασπρόμαυρο
Αριθμός αντικειμένων	Σκόρπια καλώδια, διάφορα ξύλινα κομμάτια και παλιά πράγματα.
Ερμηνευμα	Η συγκεκριμένη φωτογραφία δείχνει το εσωτερικό ενός άδειου εσωτερικού χώρου, φυλακής. Πιθανόν αυτός ο χώρος να κατασκευάζεται τώρα. Μέσα από μια τρύπα στον τοίχο βγαίνουν διάφορα μακριά καλώδια τα οποία σέρνονται στο ξύλινο πάτωμα.
14	
Λεζάντα	«Φυλακές» 1994-2004
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική, εξπρεσιονιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση:	Κάθετη
Χώρος	Εσωτερικός, δωμάτιο φυλακής, ζωγραφισμένος με σπρέι στους τοίχους, δύο τρύπες στον τοίχο.
Χρώμα κυρίαρχο	Άσπρο, μαύρο, γκρι
Χρώμα σημαίνοντος	Ασπρόμαυρο
Σύμβολα	Ζωγραφισμένα με μαύρο σπρέι στους

	τοίχους, πάνω αριστερά έναν σταυρό και στη μέση η αγγλική λέξη με κεφαλαία γράμματα "GENERAL".
Ερμήνευμα	Σε ασπρόμαυρο φόντο ο καλλιτέχνης φωτογραφίζει έναν τοίχο πάνω στον οποίο υπάρχουν δύο στρόγγυλες ανοιχτές τρύπες και δύο σύμβολα. Το πρώτο είναι ένας σταυρός πάνω αριστερά με μαύρο σπρέι, έντονα σχεδιασμένος και το δεύτερο είναι στο κέντρο, με μαύρο σπρέι επίσης, με κεφαλαία η αγγλική λέξη "GENERAL". Αυτά τα σύμβολα μπορεί να τα έχουν γράψει οι κρατούμενοι των φυλακών ή αν οι φυλακές δεν λειτουργούν πλέον μπορεί να τα σχεδίασαν άνθρωποι που κάνουν τέχνη στους δρόμους.

Γιάννης Παντελίδης	
15	
Λεζάντα	«Άγνωστα Όρια» (2016-2018)
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Κάθετη
Χώρος	Εξωτερικός, με φόντο ένα μεγάλο κτήριο φυλακής, φράχτης, κάγκελα, πόρτα με κάγκελα
Χρώμα κυρίαρχο	Γκρι και κίτρινο
Χρώμα σημαίνοντος	Των κτηρίων
Ερμήνευμα	Το τοπίο φαίνεται παγωμένο και κρύο. Όχι στην εποχή αλλά στην αίσθηση που αφήνει στον θεατή. Συνήθως οι περισσότεροι από τους θεατές δεν

	συνηθίζουν να βρίσκονται ή να συχνάζουν σε τέτοια μέρη. Οπότε η εικόνα είναι ξένη και ίσως περίεργη.
16	
Λεζάντα	«Άγνωστα Όρια» (2016-2018)
Τεχνοτροπία	Νατουραλιστική, ρεαλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Κάθετη
Χώρος	Εξωτερικός, δάσος με δένδρα
Χρώμα κυρίαρχο	Πράσινο της φύσης
Χρώμα σημαίνοντος	Της φύσης
Αντικείμενα	Κορδέλες στα δένδρα
Ερμηνευμα	Η εικόνα από μόνη της παρουσιάζει κάτι το απαγορευτικό και το οριοθετημένο. Οι κορδέλες που είναι δεμένες στα δένδρα βάζουν όρια. Γεννιούνται κάποια ερωτήματα όπως, Τι μπορεί να υπάρχει πίσω από τις κορδέλες, ζει κάποιος εκεί, για ποιο λόγο απαγορεύουν την είσοδο; Μπορεί αυτή η εικόνα να προκαλέσει το αίσθημα του φόβου, την περιέργεια, το άγχος. Αν βρισκόταν κάποιος εκεί τι θα έκανε; Θα έφευγε ή θα "παραβίαζε" τα όρια για να ανακαλύψει τι κρύβεται από πίσω;
17	
Λεζάντα	«Άγνωστα Όρια» (2016-2018)
Τεχνοτροπία	Νατουραλιστική, ρεαλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Κάθετη
Χώρος	Εξωτερικός, βιομηχανική περιοχή
Χρώμα κυρίαρχο	Πράσινο της φύσης, καφέ της λάσπης
Χρώμα σημαίνοντος	Της φύσης
Ερμηνευμα	Η φωτογραφία δείχνει μία βιομηχανική περιοχή η οποία γειτονεύει με κάποια

	φυλακή. Ο χώρος φαίνεται απομακρυσμένος και παραμελημένος. Αυτό συμβαίνει ίσως γιατί οι μόνοι άνθρωποι που τον επισκέπτονται είναι οι εργάτες του εργοστασίου, οι οποίοι πάνε αποκλειστικά και μόνο για να δουλέψουν.
18	
Λεζάντα	«Άγνωστα Όρια» (2016-2018)
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Κάθετη
Χώρος	Εξωτερικός, χώρος φυλακής, Σίδερα καρφωμένα στο πάτωμα έξω από τη φυλακή.
Χρώμα κυρίαρχο	Γκρι των τσιμέντων και του ουρανού
Χρώμα σημαίνοντος	Γκρι των κτηρίων
Ερμηνευμα	Από την οπτική που έχει τραβηχτεί η φωτογραφία βλέπει κανείς τα ψηλά τείχη που χωρίζουν το κτήριο της φυλακής με τον έξω κόσμο. Έξω από τα τείχη υπάρχουν στο έδαφος σίδερα. Ίσως να γίνεται προετοιμασία για να κτιστεί κάποιο καινούριο κτήριο, σαν επέκταση της φυλακής είτε έχουν μείνει τα σίδερα έτσι ξεχασμένα, αχρησιμοποίητα.
19	
Λεζάντα	«Άγνωστα Όρια» (2016-2018)
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική, νατουραλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Κάθετη
Χώρος	Εξωτερικός, χώρος φυλακής, Ψηλοί σιδερένιοι φράχτες με συρματοπλέγματα
Χρώμα κυρίαρχο	Γκρι συννεφιασμένος ουρανός, καφέ χρώμα, λίγο πράσινο της φύσης.

Χρώμα σημαίνοντος	Γκρι του ουρανού
Ερμήνευμα	Στο κέντρο της φωτογραφίας προβάλλεται το ψηλό φυλάκιο της φυλακής. Δεξιά, υπάρχουν ψηλοί σιδερένιοι φράχτες και στην κορυφή τους υπάρχουν τοποθετημένα συρματοπλέγματα. Είναι δύσκολο να αποδράσει κάποιος φυλακισμένος από αυτά. Παρόλα αυτά υπάρχει το φυλάκιο να ελέγχει όλες τις κινήσεις των φυλακισμένων και όπου άλλου μπαίνει ή βγαίνει.
20	
Λεζάντα	«Άγνωστα Όρια» (2016-2018)
Τεχνοτροπία	Νατουραλιστική, ρεαλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Κάθετη
Χώρος	Εξωτερικός, δημόσιος, ψηλοί σιδερένιοι φράχτες με συρματοπλέγματα, δένδρα, κάποια σπίτια
Χρώμα κυρίαρχο	Γκρι ουρανόσ, καφέ χρώματα, πράσινο της φύσης.
Χρώμα σημαίνοντος	Γκρι του ουρανού.
Αντικείμενα	Κάποια παλιά, χαλασμένα αντικείμενα ή σκουπίδια κοντά στους σιδερένιους φράχτες.
Ερμήνευμα	Οι ψηλοί σιδερένιοι φράχτες με τα συρματοπλέγματα είναι τα όρια που υπάρχουν μεταξύ της φυλακής και του κόσμου έξω από τη φυλακή. Κοντά στις φυλακές υπάρχουν διάφορα σπίτια. Κοντά στα συρματοπλέγματα παρατημένα και πεταμένα υπάρχουν κάποια χαλασμένα αντικείμενα ή

	σκουπίδια. Μπορεί να τα έχουν πετάξει οι αρμόδιοι των ή οι άνθρωποι από τα κοντινά σπίτια. Ακόμα, ανάμεσα στην φυλακή και στα σπίτια υπάρχουν διάφορα δένδρα. Κάποια είναι ξερά και κάποια ανθισμένα. Τα ανθισμένα δένδρα με ροζ πέταλα "γλυκαίνουν" την εικόνα αυτή.
21	
Λεζάντα	«Άγνωστα Όρια» (2016-2018)
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Κάθετη
Χώρος	Εξωτερικός, δημόσιος πετρόχτιστες σπασμένες επιφάνειες, κάποια στοιχεία φύσης να βγαίνουν από τα χαλάσματα και πίσω από αυτά.
Χρώμα κυρίαρχο	Άσπρο από τους τοίχους και διάφορα ξεθωριασμένα χρώματα πάνω σε διάφορες επιφάνειες. Λίγο πράσινο της φύσης.
Χρώμα σημαίνοντος	Βαμμένοι και ξεθωριασμένοι άσπροι τοίχοι
Ερμηνευμα	Στην εικόνα υπάρχει ένα κατεστραμμένο και εγκαταλελειμμένο τοπίο. Ίσως να συνέβη κάποιος σεισμός και να γκρέμισε τα κτήρια σε εκείνο το μέρος. Μπορεί να γκρεμίστηκε μετά από ανθρώπινη παρεμβολή.
22	
Λεζάντα	«Άγνωστα Όρια» (2016-2018)
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική, νατουραλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Κάθετη
Χώρος	Εξωτερικός, δημόσιος, υπάρχουν

	αριστερά και δεξιά δένδρα, ξερόχορτα, στο βάθος υγρό στοιχείο και βουνά. Πίσω από τα δένδρα κριμένοι τοίχοι.
Χρώμα κυρίαρχο	Γκρι του ουρανού και καφέ ξερόχορτα
Χρώμα σημαίνοντος	Της φύσης
Ερμηνευμα	Στο φόντο της φωτογραφίας υπάρχει ένα ύψωμα. αριστερά και δεξιά υπάρχουν δένδρα. Η εποχή φαίνεται να είναι φθινόπωρο διότι τα χρώματα της φύσης είναι προς το καφέ . Υπάρχουν στο έδαφος διάφορα ξερόχορτα, σπασμένα κλαδιά και ίσως κάποια απομείναντα σκουπίδια. Στο φαίνεται το στοιχείο του νερού και πίσω του θολά τα βουνά. Ο ουρανός είναι γκριζός και ταιριάζει με την φθινοπωρινή εποχή.
23	
Λεζάντα	«Άγνωστα Όρια» (2016-2018)
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Κάθετη
Χώρος	Εξωτερικός, δημόσιος, ίσως επαρχιακός, στο κέντρο ένα προαύλιο με μία παιδική χαρά με παγκάκια και γύρω διάφορα διώροφα σπίτια.
Χρώμα κυρίαρχο	Γκρι ουρανός, τσιμεντένια κτήρια
Χρώμα σημαίνοντος	Της πόλης

Ερμήνευμα	Ο φωτογράφος επικεντρώνεται σε έναν προαύλιο χώρο, ίσως μία παιδική χαρά. Εκεί υπάρχουν κάποια ξύλινα παγκάκια και διάφορα διώροφα κτήρια. Αυτά τα κτήρια φαίνονται κατοικήσιμα διότι έχουν ανοιχτά πατζούρια, μια ομπρέλα, τέντες και μία δορυφορική κεραία. Στην εικόνα υπάρχει ελάχιστα το στοιχείο της φύσης καθώς υπάρχουν λίγα δενδράκια, κάποιοι θάμνοι και λίγα φυτά έξω από τα σπίτια.
24	
Λεζάντα	«Άγνωστα Όρια» (2016-2018)
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Κάθετη
Χώρος	Εξωτερικός, δημόσιος, ένα γήπεδο με πράσινο γρασίδι και χώμα. Δίπλα φαίνεται η κορυφή από το φυλάκιο των φυλακών. Πίσω διάφορες πολυκατοικίες
Χρώμα κυρίαρχο	Πράσινο γρασίδι, μπλε ουρανός, άσπρα κτήρια.
Χρώμα σημαίνοντος	Της πόλης
Ερμήνευμα	Δίπλα στις φυλακές υπάρχει ένα γήπεδο στρωμένο με πράσινο χορτάρι και χώμα. Δεξιά και πίσω φαίνεται η κορυφή από το φυλάκιο των φυλακών. Στο βάθος πίσω υπάρχουν κάποιες πολυκατοικίες. Τα κτήρια των φυλακών δεν είναι απομονωμένα σε κάποια επαρχεία ή μη κατοικήσιμο μέρος. Αντίθετα, φαίνεται να βρίσκονται στο κέντρο μίας κατοικήσιμης πόλης σε μία περιοχή που εκτίθεται καθημερινά από κόσμο.

25	
Λεζάντα	«Άγνωστα Όρια» (2016-2018)
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Κάθετη
Χώρος	Εξωτερικός, ένας φράχτης με σύρματα. Ένα σπιτάκι, ξερά δένδρα και κλαδιά και το έδαφος είναι επίσης ξερό και άγονο. Ο ουρανός είναι γκρι με σύννεφα.
Χρώμα κυρίαρχο	Καφέ από το ξερό και άγονο έδαφος και γκρι ουρανός.
Χρώμα σημαίνοντος	της φύσης
Ερμήνευμα	Στο κέντρο της φωτογραφίας υπάρχει ένας φράχτης με σύρματα ο οποίος χωρίζει τη φυλακή από τον έξω κόσμο. Δίπλα υπάρχει ένα σπιτάκι το οποίο είτε είναι προέκταση των φυλακών, είτε είναι κατοικήσιμο από κάποιους ανθρώπους της περιοχής, είτε ξεχασμένο και ακατοίκητο. Ξερά δένδρα και κλαδιά είναι κατά μήκος του φράχτη και το έδαφος είναι επίσης ξερό και άγονο.
26	
Λεζάντα	«Άγνωστα Όρια» (2016-2018)
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική, νατουραλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Κάθετη
Χώρος	Εξωτερικός, στο κέντρο μία καγκελόπορτα, κολόνες ηλεκτρισμού και κάποια δένδρα.
Χρώμα κυρίαρχο	Καφέ της φύσης. Καφέ χόμα, κλαδιά, φύλλα, θάμνοι. Πράσινα δένδρα, γκρι ουρανός.
Χρώμα σημαίνοντος	της φύσης
Ερμήνευμα	Αυτό το τοπίο έχει αποχρώσεις του καφέ. Καφέ χορτάρια, χόμα, κλαδιά, θάμνοι. Όλη η έκταση της γης είναι καφέ. Στο κέντρο της φωτογραφίας βρίσκεται μία καγκελόπορτα άσπρη. Δεξιά και στο

	βάθος πράσινα δένδρα παρουσιάζονται, Μπορεί να είναι η αρχή κάποιου δάσους.
--	---

Γιώργος Δεπόλλας	
27	
Λεζάντα	«Ο ξένος» (2005-σήμερα)
Τεχνοτροπία	Εξπρεσιονιστική, νατουραλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Δημόσιος, φυσικός χώρος, εξωτερικός. Θάλασσα, βουνά, ουρανός, σύννεφα.
Χρώμα κυρίαρχο	Μπλε της θάλασσας και του ουρανού.
Χρώμα σημαίνοντος	Της φύσης
Αριθμός σωμάτων	Ένα σώμα άνδρα
Φύλο	Άνδρας
Ηλικία	Μεσήλικας
Ενδυματολογικός κώδικας	Μαύρο παλτό
Αντικείμενα/εξοπλισμός	Μια μαγκούρα ή ένα ξύλο
Ερμηνευμα	Στη φωτογραφία ένας άνδρας μεσήλικας βγαίνει από τη θάλασσα κρατώντας μία μαγκούρα. Μοιάζει σαν να περιπλανιόταν στη θάλασσα και επιτέλους να βρήκε στεριά ή σαν ένας φανταστικός ήρωας να γεννιέται από τη θάλασσα και να βγαίνει για πρώτη φορά στον έξω κόσμο. Οι εκφράσεις του προσώπου του είναι έντονες σαν να προσπαθεί να πάρει βαθιές ανάσες. Το τοπίο γύρω του έχει τις αποχρώσεις του μπλε, του άσπρου και του πράσινου
28	
Λεζάντα	«Ο ξένος» (2005-σήμερα)

Τεχνοτροπία	Εξπρεσιονιστική, νατουραλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Δημόσιος, φυσικός χώρος, εξωτερικός με φόντο βουνά, δένδρα και ένα εγκαταλελειμμένο σπιτάκι στα αριστερά. Μπροστά οι ράγες του τρένου.
Χρώμα κυρίαρχο	Πράσινο της φύσης και μπλε του ουρανού
Χρώμα σημαίνοντος	Της φύσης
Αριθμός σωμάτων	Ένα σώμα άνδρα
Φύλο	Άνδρας
Ηλικία	Μεσήλικας
Ενδυματολογικός κώδικας	Καφέ μακρύ παλτό, μαύρα παπούτσια
Ερμηνευμα	Ο Δεπόλλας βρίσκεται όρθιος δίπλα στις γραμμές του τρένου. Το ένα του χέρι είναι τοποθετημένο στο πρόσωπό του κοντά στο στόμα του. Είναι σαν να περιμένει να περάσει το τρένο ή μόλις το αποχαιρέτησε. Η έκφρασή του μοιάζει σαν να περιμένει κάποιον που έχει να δει καιρό και κρατάει το στόμα του γιατί δεν μπορεί να συγκρατήσει τη χαρά του ή μόλις αποχαιρέτησε κάποιον και κρατάει το στόμα του για να μην κλάψει. Το τοπίο είναι πράσινο. Από πίσω του στα αριστερά ένα εγκαταλελειμμένο σπιτάκι.
29	
Λεζάντα	«Ο ξένος» (2005-σήμερα)
Τεχνοτροπία	Εξπρεσιονιστική, νατουραλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εξωτερικός, έξω από κάποιο κτήριο
Χρώμα κυρίαρχο	Κόκκινο των τούβλων

Χρώμα σημαίνοντος	Του κτηρίου
Αριθμός σωμάτων	Ένα σώμα άνδρα
Φύλο	Άνδρας
Ηλικία	Μεσήλικας
Ενδυματολογικός κώδικας	Καφέ μακρύ παλτό, μαύρα παπούτσια
Αντικείμενα/εξοπλισμός	Μία ξύλινη μαγκούρα, ένα κόκκινο σακίδιο και μία καφέ τσάντα.
Ερμηνευμα	Ο Καλλιτέχνης στέκεται στην μέση και έξω από ένα κτήριο με κόκκινα και γκρι πλακάκια. Αριστερά και δεξιά του υπάρχουν δύο παράθυρα τα οποία είναι σφραγισμένα με τούβλα. Ο ίδιος φοράει ένα καφέ μακρύ παλτό και μαύρα παπούτσια. Στο χέρι του κρατάει μια ξύλινη μαγκούρα. Στον έναν ώμο του κρέμεται ένα κόκκινο σακίδιο και στον άλλον του ώμο μία καφέ τσάντα.
30	
Λεζάντα	«Ο ξένος» (2005-σήμερα)
Τεχνοτροπία	Εξπρεσιονιστική, νατουραλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εξωτερικός, μαύρο φόντο, ένα ξύλινο παγκάκι και στο φόντο καφέ βουνά.
Χρώμα κυρίαρχο	Μαύρο
Χρώμα σημαίνοντος	Του σκοταδιού
Αριθμός σωμάτων	Ένα σώμα άνδρα
Φύλο	Άνδρας
Ηλικία	Μεσήλικας
Ενδυματολογικός κώδικας	Καφέ μακρύ παλτό, μαύρα παπούτσια
Αντικείμενα/εξοπλισμός	Ένα λεπτό μακρύ ξύλο, ένα άσπρο τσουβάλι.
Ερμηνευμα	Το φόντο της φωτογραφίας αυτής είναι

	<p>όλο μαύρο. Ο καλλιτέχνης στέκεται όρθιος με σοβαρό ύφος. Ο ίδιος φοράει ένα καφέ μακρύ παλτό και μαύρα παπούτσια. Στο ένα χέρι κρατάει ένα λεπτό μακρύ ξύλο και στο άλλο ένα άσπρο τσουβάλι. Γύρω του, λόγω του σκότους που επικρατεί δεν φαίνεται ξεκάθαρα τι υπάρχει. Ένα ξύλινο παγκάκι φαίνεται να υπάρχει πιο κοντά του και ίσως κάποια καφέ βουνά πιο πίσω.</p>
31	
Λεζάντα	«Ο ξένος» (2005-σήμερα)
Τεχνοτροπία	Εξπρεσιονιστική, νατουραλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εξωτερικός, φυσικός, πολλά βράχια μαζεμένα, πράσινο λιβάδι, μπλε ουρανός, άσπρα και μαύρα σύννεφα.
Χρώμα κυρίαρχο	Κόκκινο των βράχων
Χρώμα σημαίνοντος	Της φύσης
Αριθμός σωμάτων	Ένα σώμα άνδρα
Φύλο	Άνδρας
Ηλικία	Μεσήλικας
Ενδυματολογικός κώδικας	Καφέ μακρύ παλτό
Ερμηνευμα	<p>Στο κέντρο της εικόνας βρίσκονται μεγάλοι κόκκινοι βράχοι, ο ένας πάνω στον άλλον. Ο Δεπόλλας, ντυμένος με ένα καφέ παλτό είναι πάνω στους βράχους. Η στάση του σώματός του δείχνει να πράττει μία ενέργεια. Ίσως προσπαθεί να βάλει πίσω κάποιο κομμάτι βράχου στη θέση του ή προσπαθεί να το βγάλει από τη θέση του και να το</p>

	σηκώνει σαν κάποιος υπέρ ήρωας.
32	
Λεζάντα	«Ο ξένος» (2005-σήμερα)
Τεχνοτροπία	Εξπρεσιονιστική, νατουραλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εξωτερικός, φυσικός, μπλε ουρανός, ξερή φύση
Χρώμα κυρίαρχο	Καφέ χρώμα της γης
Χρώμα σημαίνοντος	Της φύσης
Αριθμός σωμάτων	Ένα σώμα άνδρα
Φύλο	Άνδρας
Ηλικία	Μεσήλικας
Ενδυματολογικός κώδικας	Καφέ μακρύ παλτό
Αντικείμενα/εξοπλισμός	Ένα λεπτό μακρύ ξύλο
Ερμήνευμα	Το χρώμα που κυριαρχεί στην εικόνα είναι το καφέ της γης. Το έδαφος δεν έχει ίχνος από πράσινο. Αποτελείται από χώμα, ξερά φυτά, κλαδιά και δένδρα. Ο Δεπόλλας στέκεται στην άκρη κοιτώντας κάτω. Ο ουρανός πίσω του είναι καθαρός χωρίς σύννεφα με ένα έντονο μπλε χρώμα.
33	
Λεζάντα	«Ο ξένος» (2005-σήμερα)
Τεχνοτροπία	Νατουραλιστική, ρεαλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εξωτερικός, φυσικός, γαλάζια θάλασσα, ουρανός με σύννεφα, χαλάσματα.
Χρώμα κυρίαρχο	Μπλε της θάλασσας
Χρώμα σημαίνοντος	Της φύσης
Αριθμός σωμάτων	Ένα σώμα άνδρα

Φύλο	Άνδρας
Ηλικία	Μεσήλικας
Ενδυματολογικός κώδικας	Καφέ μακρύ παλτό, μαύρα παπούτσια
Αντικείμενα/εξοπλισμός	Ένα λεπτό μακρύ ξύλο, μια καφέ τσάντα
Ερμηνευμα	Ο καλλιτέχνης φαίνεται να περνάει ανάμεσα από τα χαλάσματα, κατεδαφισμένοι τοίχοι, τούβλα κλπ, για να συνεχίσει τον δρόμο του. Φοράει ένα καφέ μακρύ παλτό και μαύρα παπούτσια. Κρατάει στο ένα του χέρι ένα μακρύ λεπτό ξύλο, το οποίο τον βοηθάει στο περπάτημα, και στο άλλο χέρι μία καφέ τσάντα. Ο ουρανός είναι λίγο πριν τη βροχή ενώ η θάλασσα φαίνεται ήρεμη και έχει έντονο μπλε χρώμα.
34	
Λεζάντα	«Ο ξένος» (2005-σήμερα)
Τεχνοτροπία	Εξπρεσιονιστική, νατουραλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εξωτερικός, ένα μεγάλο, παλιό, εγκαταλελειμμένο κτήριο, γκρι ουρανός, γη με ελάχιστο πράσινο.
Χρώμα κυρίαρχο	Κόκκινο χρώμα των τούβλων στο κτήριο
Χρώμα σημαίνοντος	Του κτηρίου
Αριθμός σωμάτων	Ένα σώμα άνδρα
Φύλο	Άνδρας
Ηλικία	Μεσήλικας
Ενδυματολογικός κώδικας	Καφέ μακρύ παλτό, μαύρα παπούτσια
Ερμηνευμα	Σε όλη την έκταση της εικόνας κυριαρχεί ένα παλιό εγκαταλελειμμένο κτήριο. Το κτήριο έχει κόκκινα επί το πλείστον τούβλα, σπασμένα παράθυρα και πόρτες.

	Ο Δεπόλλας στέκεται με την πλάτη στον τοίχο του κτηρίου και έχει τα δύο του χέρια πίσω από το κεφάλι του σαν να βρίσκεται σε εκτελεστικό απόσπασμα.
35	
Λεζάντα	«Ο ξένος» (2005-σήμερα)
Τεχνοτροπία	Νατουραλιστική, ρεαλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εξωτερικός, φυσικός, χιονισμένο τοπίο, δένδρα ξερά και βουνά καλυμμένα με χιόνι.
Χρώμα κυρίαρχο	Άσπρο του χιονιού
Χρώμα σημαίνοντος	Της φύσης
Αριθμός σωμάτων	Ένα σώμα άνδρα, ένα ζώο ίσως σκύλος.
Φύλο	Άνδρας
Ηλικία	Μεσήλικας
Ενδυματολογικός κώδικας	Καφέ μακρύ παλτό, μαύρα παπούτσια
Αντικείμενα/εξοπλισμός	Μία καφέ τσάντα και ένα μακρύ λεπτό ξύλο
Ερμηνευμα	Το τοπίο που απεικονίζεται στη φωτογραφία είναι χιονισμένο. Το άσπρο χρώμα του χιονιού επικρατεί σε όλη την εικόνα. Τα δένδρα, τα βουνά και όλη έκταση γης είναι καλυμμένα με χιόνι. Ο καλλιτέχνης περπατάει μέσα στο χιόνι κρατώντας μια καφέ τσάντα και ένα μακρύ λεπτό ξύλο. Δίπλα του ένα ζωάκι, που μοιάζει με σκύλο, του κρατάει συντροφιά στο ταξίδι του.
36	
Λεζάντα	«Ο ξένος» (2005-σήμερα)

Τεχνοτροπία	Νατουραλιστική, Εξπρεσιονιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εξωτερικός, φυσικός, ένα μεγάλο δένδρο, θάμνοι, καφέ βράχοι, μπλε ουρανός
Χρώμα κυρίαρχο	Πράσινο της φύσης και μπλε του ουρανού
Χρώμα σημαίνοντος	Της φύσης
Αριθμός σωμάτων	Ένα σώμα άνδρα
Φύλο	Ανδρας
Ηλικία	Μεσήλικας
Ενδυματολογικός κώδικας	Καφέ μακρύ παλτό
Αντικείμενα/εξοπλισμός	Μία καφέ τσάντα και ένα σχοινί
Ερμηνευμα	Ο Δεπόλλας έχει δέσει ένα σχοινί από το κορμό του δένδρου και το τραβάει. Αυτή του η ενέργεια δείχνει σαν το δένδρο να είναι έτοιμο να πέσει και προσπαθεί να το σηκώσει τραβώντας το. Από την άλλη ίσως θέλει να το ξεριζώσει. Η φύση γύρω του έχει έντονα χρώματα. Ο ουρανός είναι γαλάζιος με λίγα άσπρα σύννεφα. Η γη είναι πράσινη και ανθισμένη.
37	
Λεζάντα	«Ο ξένος» (2005-σήμερα)
Τεχνοτροπία	Νατουραλιστική, Εξπρεσιονιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εξωτερικός, φυσικός, μια λακκούβα με νερό, καφέ βουνά, πράσινα και καφέ στοιχεία της φύσης. Μικρά δένδρα και θάμνοι. Γαλάζιος καθαρός ουρανός.
Χρώμα κυρίαρχο	Πράσινο και καφέ της φύσης και μπλε

	του ουρανού
Χρώμα σημαίνοντος	Της φύσης
Αριθμός σωμάτων	Ένα σώμα άνδρα
Φύλο	Άνδρας
Ηλικία	Μεσήλικας
Ενδυματολογικός κώδικας	Καφέ μακρύ παλτό
Αντικείμενα/εξοπλισμός	Ένα μακρύ λεπτό ξύλο
Ερμήνευμα	Ο καλλιτέχνης φαίνεται κουρασμένος και διψασμένος από το ταξίδι του. Έχει ξαπλώσει στο έδαφος κρατώντας το ξύλο του όρθιο. Υπάρχει κοντά του μια λακκούβα με νερό αλλά λόγω του καφέ του χρώματος λογικά δεν είναι πόσιμο. Όλο το τοπίο έχει καφέ και πράσινες αποχρώσεις. Ο ουρανός είναι καθαρός και γαλάζιος.
38	
Λεζάντα	«Ο ξένος» (2005-σήμερα)
Τεχνοτροπία	Νατουραλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εξωτερικός, φυσικός, πράσινα βουνά, δένδρα, χωμάτινη γη, συννεφιασμένος ουρανός.
Χρώμα κυρίαρχο	Πράσινο και καφέ της φύσης
Χρώμα σημαίνοντος	Της φύσης
Αριθμός σωμάτων	Ένα σώμα άνδρα
Φύλο	Άνδρας
Ηλικία	Μεσήλικας
Ενδυματολογικός κώδικας	Καφέ μακρύ παλτό, κόκκινη κουβέρτα.
Αντικείμενα/εξοπλισμός	Ένα μακρύ λεπτό ξύλο, καφέ τσάντα.
Ερμήνευμα	Το πράσινο και το καφέ είναι τα χρώματα

	που επικρατούν σε αυτή τη φωτογραφία. Ο καλλιτέχνης στέκεται στο κέντρο της φωτογραφίας, πίσω του βρίσκεται ένας μεγάλος βράχος. Ο Δεπόλλας φαίνεται να κρυώνει και είναι τυλιγμένος με μία κόκκινη κουβέρτα. Κρατάει ένα μακρύ λεπτό ξύλο και μία καφέ τσάντα.
39	
Λεζάντα	«Ο ξένος» (2005-σήμερα)
Τεχνοτροπία	Νατουραλιστική, εξπρεσιονιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εξωτερικός, φυσικός, ξερά κλαδιά, φωτιά αναμμένη, στο φόντο δένδρα. Σκοτεινός ουρανός.
Χρώμα κυρίαρχο	Κόκκινο, πορτοκαλί της φωτιάς
Χρώμα σημαίνοντος	Της φωτιάς
Αριθμός σωμάτων	Ένα σώμα άνδρα
Φύλο	Άνδρας
Ηλικία	Μεσήλικας
Ενδυματολογικός κώδικας	Καφέ μακρύ παλτό
Αντικείμενα/εξοπλισμός	Ένα μακρύ λεπτό ξύλο.
Ερμηνευμα	Ο Δεπόλλας στέκεται όρθιος μέσα στη φωτιά. Το πρόσωπό του έχει ήρεμη έκφραση και η στάση του σώματός του, στηρίζοντας το χέρι του πάνω στο ξύλο του, σαν να σκέφτεται. Η φωτιά δείχνει να μην τον ενοχλεί. Θα μπορούσε να πει κάποιος θεατής ότι ο καλλιτέχνης μοιάζει σαν φάντασμα που βγήκε από τις φωτιές.
40	
Λεζάντα	«Ο ξένος» (2005-σήμερα)

Τεχνοτροπία	Νατουραλιστική, εξπρεσιονιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εξωτερικός, φυσικός, σε ένα δάσος, δένδρα, πράσινα και καφέ στοιχεία
Χρώμα κυρίαρχο	Πράσινο και καφέ της φύσης
Χρώμα σημαίνοντος	Της φύσης
Αριθμός σωμάτων:	Ένα σώμα άνδρα
Φύλο	Άνδρας
Ηλικία	Μεσήλικας
Ενδυματολογικός κώδικας	Καφέ μακρύ παλτό
Αντικείμενα/εξοπλισμός	Ένα μακρύ λεπτό ξύλο και μία κόκκινη κουβέρτα
Ερμηνευμα	Μέσα στο δάσος ο καλλιτέχνης έχει αφήσει τα πράγματά του κάτω, το ξύλο και την κουβέρτα του, και προσπαθεί να σπρώξει προς τα πάνω κάποια δένδρα για να μην πέσουν. Φαίνεται να βάζει δύναμη με όλο του το σώμα.
41	
Λεζάντα	«Ο ξένος» (2005-σήμερα)
Τεχνοτροπία	Νατουραλιστική, εξπρεσιονιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εξωτερικός, φυσικός, με φόντο μία σπηλιά
Χρώμα κυρίαρχο	Πράσινο της φύσης και καφέ των βράχων
Χρώμα σημαίνοντος	Της φύσης
Αριθμός σωμάτων	Ένα σώμα άνδρα
Φύλο	Άνδρας
Ηλικία	Μεσήλικας
Ενδυματολογικός κώδικας	Καφέ μακρύ παλτό
Αντικείμενα/εξοπλισμός	Μία καφέ τσάντα

Ερμήνευμα	Έξω από μία σπηλιά ο Δεπόλλας στέκεται με ανοιχτά τα χέρια και η έκφραση του προσώπου του δείχνει ότι φωνάζει. Σαν να βγάζει μια κραυγή λύτρωσης.
42	
Λεζάντα	«Ο ξένος» (2005-σήμερα)
Τεχνοτροπία	Νατουραλιστική, ρεαλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εξωτερικός, φυσικός, με φόντο τα βουνά, υπάρχει το στοιχείο του νερού, ουρανός με ομίχλη
Χρώμα κυρίαρχο	Πράσινο της φύσης και γαλάζιο του νερού
Χρώμα σημαίνοντος	Της φύσης
Αριθμός σωμάτων	Ένα σώμα άνδρα
Φύλο	Άνδρας
Ηλικία	Μεσήλικας
Ενδυματολογικός κώδικας	Καφέ μακρύ παλτό
Αντικείμενα/εξοπλισμός	Μία κόκκινη κουβέρτα, ένα σχοινί, μια ξύλινη σχεδία
Ερμήνευμα	Πάνω σε μία ξύλινη σχεδία, η οποία είναι δεμένη με δύο σχοινιά, το ένα το σχοινί κρατιέται από τον κορμό ενός λεπτού δένδρου και το άλλο από τη στεριά. Πάνω στη σχεδία είναι όρθιος ο Δεπόλλας φορώντας το μακρύ καφέ του παλτό, ξυπόλυτος και κρατώντας στο χέρι του την κόκκινή του κουβέρτα. Έχει χαμηλωμένο βλέμμα. Η φωτογραφία δείχνει μία στάση αδράνειας.

Micha Cardenas	
43	
Λεζάντα βίντεο	"Sin Sol, Prototype" (Χωρίς Ήλιο, Προάγγελος)
Ερμηνευμα	Είναι ένα πολύ διαφορετικό παιχνίδι το οποίο διαδραματίζεται στο μέλλον. Δείχνει τις καταστροφές που έχει προκαλέσει ο άνθρωπος στη φύση. Ο παίκτης για να βγει από αυτήν την κατάσταση πρέπει να βρει κάψουλες με οξυγόνο και ποίηση. Η ζωή, δηλαδή το οξυγόνο, συνδέεται με την τέχνη της ποίησης. Ουσιαστικά με αυτά τα δύο στοιχεία κερδίζει ο παίκτης το παιχνίδι.

Helene Black	
44	
Λεζάντα Βίντεο	Τι ξεχάσαμε να θυμηθούμε, 2019
Ερμηνευμα	Αυτό το βίντεο έχει σκοπό να δώσει μηνύματα οικολογικής συνείδησης και να υπενθυμίσει στον άνθρωπο τη θέση που έχει ο ίδιος στην προστασία του περιβάλλοντος.

Julian Germain - εκδοτική ομάδα Ashington District Star	
45	
Λεζάντα	Κυριακή στο σπίτι, 2016
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εσωτερικός, μέσα σε ένα σπίτι, στο σαλόνι

Χρώμα κυρίαρχο	Καφέ των επίπλων
Χρώμα σημαίνοντος	Του σπιτιού
Αριθμός σωμάτων	Πέντε σώματα ανθρώπων και ένα ζώο, σκύλος
Φύλο	Τρεις άνδρες, μια γυναίκα και ένα μωρό αγοράκι
Ηλικία	Ενήλικες και βρέφος
Ενδυματολογικός κώδικας	Απλό καθημερινό ντύσιμο.
Αντικείμενα/εξοπλισμός	Τραπέζι, γραφείο, τηλεόραση, ποτήρια, κούνια μωρού, λούτρινο ζωάκι πιγκουίνος, διάφορα μικροπράγματα στο πάτωμα.
Ερμηνευμα	Η φωτογραφία αναπαριστά μια καθημερινή εικόνα. Σε κάποιο σπίτι έχουν μαζευτεί διάφοροι άνθρωποι ,οι οποίοι μπορεί να είναι συγγενείς, φίλοι ή γνωστοί. Ο πρωταγωνιστής αυτής της συνάντησης είναι το μωρό.
46	
Λεζάντα	Πακέτο για ενήλικες από το παντοπωλείο του Ashington, 2014
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εσωτερικός, μέσα σε ένα σπίτι, στην κουζίνα
Χρώμα κυρίαρχο	Πολυχρωμία
Χρώμα σημαίνοντος	Των προϊόντων
Αντικείμενα/εξοπλισμός	Διάφορα προϊόντα φαγώσιμα και είδη καθαριότητας
Ερμηνευμα	Μέσα σε μία κουζίνα, πάνω σε ένα τραπέζι υπάρχουν διάφορα προϊόντα, φαγώσιμα όπως κονσέρβες, ψωμί, δημητριακά, μαρμελάδα κλπ και είδη

	καθαριότητας όπως χαρτιά υγείας και σαμπουάν.
47	
Λεζάντα	Γαμήλια δεξίωση στο Portland, 2015
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εσωτερικός, μέσα σε κάποιο κέντρο δεξιώσεων
Χρώμα κυρίαρχο	Άσπρο του νυφικού
Χρώμα σημαίνοντος	Της αγνότητας
Αριθμός σωμάτων	Έντεκα σώματα ανθρώπων
Φύλο	Γυναίκες, κοριτσάκι, αγοράκι
Ηλικία	Ενήλικες, μεσήλικες, παιδάκια
Ενδυματολογικός κώδικας	Γαμήλιο, επίσημο ντύσιμο
Αντικείμενα/εξοπλισμός	Ανθοδέσμη
Ερμηνευμα	Η φωτογραφία εκπέμπει ένα κλίμα χαράς. Η νύφη είναι με γυρισμένη πλάτη και πίσω της είναι κάποιες γυναίκες και δύο παιδάκια περιμένουν με ανυπομονησία να πιάσουν την ανθοδέσμη. Το μικρό κοριτσάκι έχει πλησιάσει πιο πολύ τη νύφη και την κοιτάει επίμονα.
48	
Λεζάντα	Καταμέτρηση ψήφων βουλευτικών εκλογών, Κέντρο αναψυχής, Μάιος 2015
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εσωτερικός, μέσα στο εκλογικό κέντρο
Χρώμα κυρίαρχο	Καφέ των επίπλων και του πατώματος
Χρώμα σημαίνοντος	Του χώρου
Αριθμός σωμάτων	Δεκαπέντε άνθρωποι
Φύλο	Άνδρες και γυναίκες

Ηλικία	Ενήλικες και μεσήλικες
Ενδυματολογικός κώδικας	Κάποιοι επίσημα ντυμένοι με κοστούμια, κάποιοι με απλά ρούχα και ένας με στολή φύλακα.
Αντικείμενα/εξοπλισμός	Τραπέζια, καρέκλες, ψηφοδέλτια, υπολογιστές.
Ερμηνευμα	Μέσα στο εκλογικό κέντρο είναι μαζεμένοι διάφοροι άνθρωποι οι οποίοι μπορεί κάποιοι να είναι υποψήφιοι βουλευτές ,κάποιοι πολίτες/ψηφοφόροι και κάποιοι εφορευτική επιτροπή. Οι τελευταίοι καταμέτρησαν τους ψήφους και τους ομαδοποίησαν πάνω στα τραπέζια.
49	
Λεζάντα	Περιστερόνες, 2014 Φωτογραφία
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εξωτερικός, φυσικός, με πολλούς περιστερόνες
Χρώμα κυρίαρχο	Πράσινο της φύσης και γκρι του ουρανού
Χρώμα σημαίνοντος	Της φύσης
Αριθμός σωμάτων	Τρεις άνθρωποι, περιστέρια που πετούν στον ουρανό
Φύλο	Άνδρες
Ηλικία	Μεσήλικες
Ενδυματολογικός κώδικας	Απλός, καθημερινός, κοντομάνικα πουκάμισα και μπλούζες, παντελόνια, καπέλα και γυαλιά ηλίου
Ερμηνευμα	Σε έναν εξωτερικό χώρο γεμάτο με περιστερόνες μια παρέα μεσήλικων ανδρών ίσως προσέχουν και φροντίζουν τα περιστέρια. Μπορεί απλώς να

	κάθονται, να ξεκουράζονται και να παρατηρούν τα περιστέρια που πετούν στον γκρι ουρανό.
50	
Λεζάντα	Περιστερώνες, 1938 Πιστή ψηφιακή αναπαραγωγή της πρωτότυπης ελαιογραφίας σε γυψοσανίδα.
Τεχνοτροπία	Ιμπρεσιονιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εξωτερικός, φυσικός, με πολλούς περιστέρωνες, ένα τρένο και μία βιομηχανική περιοχή
Χρώμα κυρίαρχο	Πράσινο της φύσης, γκρι του ουρανού και καφέ των βουνών
Χρώμα σημαίνοντος	Της φύσης
Αριθμός σωμάτων	Δύο άνθρωποι, περιστέρια πετούν στον ουρανό
Φύλο	Άνδρες
Ηλικία	Μεσήλικες
Ενδυματολογικός κώδικας	Απλός, καθημερινός, μακρυμάνικες μπλούζες, παντελόνια και καπέλα
Ερμηνευμα	Στη συγκεκριμένη ελαιογραφία έχουν χρησιμοποιηθεί πολλά και διαφορετικά χρώματα. Οι μίξεις μεταξύ τους σε πολλά σημεία γίνονται αντιληπτές και κάνουν την εικόνα πιο ζωντανή. Υπάρχουν λεπτομέρειες στη ζωγραφιά που κάνουν τον θεατή να την παρατηρεί περισσότερο.

51	
Λεζάντα	Κατεδάφιση του μεταλλείου αλουμινίου της Alcan #01, 2016 Φωτογραφία

Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εξωτερικός, βιομηχανική περιοχή, με κολόνες μεταλλείου και αλουμινίου, συννεφιασμένος ουρανός
Χρώμα κυρίαρχο	Γκρι των εναπομεινάντων σκόρπιων αντικειμένων ,από το μεταλλείο αλουμινίου.
Χρώμα σημαίνοντος	Των αντικειμένων
Ερμήνευμα	Η εικόνα εκπέμπει ένα αρνητικό συναίσθημα, το αίσθημα της καταστροφής
52	
Λεζάντα	Κατεδάφιση του μεταλλείου αλουμινίου της Alcan #02, 2016 Φωτογραφία
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εξωτερικός, βιομηχανική περιοχή, λίγο πράσινο, καπνός, κολόνες, γερανός
Χρώμα κυρίαρχο	Άσπρο της ομίχλης
Χρώμα σημαίνοντος	Της ομίχλης
Αριθμός σωμάτων	Κάποιος αριθμός ατόμων
Φύλο	Άνδρες και γυναίκες
Ενδυματολογικός κώδικας	Απλός, καθημερινός, μπουφάν με κουκούλες
Αντικείμενα/εξοπλισμός	Ομπρέλες
Ερμήνευμα	Σε αυτήν την εικόνα είναι μαζεμένοι άνθρωποι κοντά στην βιομηχανική περιοχή με ανοιχτές ομπρέλες, Ο καιρός είναι βροχερός και έχει δημιουργηθεί ομίχλη σε όλο το πλάνο. Ακόμα, υπάρχει ένας γερανός που κατεδαφίζει τις κολόνες.
53	

Λεζάντα	Εργαζόμενοι Macdonald's, 2015 Φωτογραφία
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εξωτερικός, δημόσιος, έξω από τα Macdonald's, σε παρκινγκ
Χρώμα κυρίαρχο:	Κίτρινο της μπλούζας του νεαρού άνδρα και του λογότυπου Macdonald's
Χρώμα σημαίνοντος	Του marketing
Αριθμός σωμάτων	Δύο σώματα
Φύλο	Γυναίκα και άνδρας
Ηλικία	Γυναίκα μεσήλικας και νεαρός, ενήλικας άνδρας
Ενδυματολογικός κώδικας	Απλός, εργασιακός, καπέλα, κάρτες εργασίας καρφίτσωμένες στις μπλούζες
Ερμηνευμα	Δύο εργαζόμενοι, συνάδελφοι σε Macdonald's, μία γυναίκα και ένας νεαρός άνδρας, στέκονται από έξω, ίσως στο παρκινγκ, χαμογελαστοί και φαίνεται ότι κάποιος τους βγάζει φωτογραφία.
54	
Λεζάντα	Fred Laidler (1918-1988) Ψάρι και πατάτες, 1948 Πιστή ψηφιακή αναπαραγωγή της πρωτότυπης ελαιογραφίας σε χαρτόνι, Παραχώρηση της Ashington Group Trustees
Τεχνοτροπία	Ιμπρεσιονιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εξωτερικός, δημόσιος, έξω από ένα κατάστημα που μαγειρεύει ψάρι και πατάτες
Χρώμα κυρίαρχο	Κίτρινο φως μέσα στο μαγαζί και μαύρο σκοτάδι έξω από αυτό

Χρώμα σημαίνοντος	Της πόλης
Αριθμός σωμάτων	Δεκατρία σώματα ανθρώπων και ένας σκύλος
Φύλο	Γυναίκες ,άνδρες, παιδιά
Ηλικία	Κάθε ηλικίας
Ενδυματολογικός κώδικας	Καμπαρντίνες, καπέλα, σακάκια, κοντά παντελονάκια, φουστάνια, φούστες
Ερμηνευμα	Πολλοί άνθρωποι κάθε ηλικίας περιμένουν σε σειρά, μέσα και έξω από το κατάστημα, για να πάρουν ψάρια και πατάτες. Τα παιδάκια δεν μπορούν να περιμένουν στη σειρά οπότε παίζουν λίγο πιο εκεί με ένα σκυλάκι.
55	
Λεζάντα	Ashington District Star Ψάρι και πατάτες, 2015 Φωτογραφία
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εξωτερικός, δημόσιος, έξω από ένα κατάστημα που μαγειρεύει ψάρι και πατάτες
Χρώμα κυρίαρχο	Άσπρο φως της ταμπέλας
Χρώμα σημαίνοντος	Της ταμπέλας
Αριθμός σωμάτων	Δεκαπέντε σώματα ανθρώπων και ένας σκύλος
Φύλο	Γυναίκες ,άνδρες, παιδιά
Ηλικία	Κάθε ηλικίας
Ενδυματολογικός κώδικας	Απλός και καθημερινός
Ερμηνευμα	Ενήλικες και μεσήλικες άνθρωποι περιμένουν στην ουρά για να πάρουν ψάρια και πατάτες από το κατάστημα "BILLY'S GOLDEN FISH & CHIPS". Δύο παιδάκια κάθονται έξω από την ουρά

	και περιμένουν λίγο πιο δίπλα. Κοντά τους είναι και ένας σκύλος. Αυτό το μαγαζί φαίνεται να έχει μεγάλη πελατεία.
56	
Λεζάντα	Ashington District Star Ειδήσεις στη μία, 2016 Φωτογραφία
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εσωτερικός, μέσα σε ένα δωμάτιο σπιτιού, ένα παράθυρο, ένα κρεβάτι, μία τηλεόραση
Χρώμα κυρίαρχο	Κόκκινο των κουρτινών των σεντονιών, των παπουτσιών, του κολάρου
Χρώμα σημαίνοντος	Των αντικειμένων
Αριθμός σωμάτων	Ένα μεγάλο σώμα άνδρα, ένας σκύλος
Φύλο	Άνδρας
Ηλικία	Μεσήλικας
Ενδυματολογικός κώδικας	Άσπρη σαλοπέτα με άσπρο κοντομάνικο μπλουζάκι. Κόκκινα παπούτσια, γυαλιά μυωπικά και καπέλο
Ερμηνευμα	Ένας άνδρας παρακολουθεί σκεπτικός και καπνίζοντας στην τηλεόραση το πρώην πρωθυπουργό των ΗΠΑ Barack Obama σε κάποια ομιλία του. Ο άνδρας φαίνεται από την ενδυμασία του ότι είναι εργάτης ή κάνει κάποια χειρονακτική δουλειά.
57	
Λεζάντα	Ashington District Star Μπάτσελορ πάρτι, Central Club (2015) Φωτογραφία
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εσωτερικός, μέσα σε ένα club, με μία

	σκηνή στη μέση
Χρώμα κυρίαρχο	Μαύρος σκοτεινός χώρος, μαύρα ρούχα άνδρα
Χρώμα σημαίνοντος	Του χώρου και των ρούχων του άνδρα
Αριθμός σωμάτων	Δύο σώματα ανθρώπων
Φύλο	Άνδρας και γυναίκα
Ηλικία	Ενήλικες
Ενδυματολογικός κώδικας	Ο άνδρας φοράει ένα μαύρο εσώρουχο και μαύρες μπότες. Η γυναίκα φοράει μία γκρι με σχήματα μπλούζα και ένα μαύρο παντελόνι. Ένα ροζ ύφασμα κρέμεται από τον λαιμό της και ένα καπέλο με ροζ τούλια
Αντικείμενα	Διάφορα μπουκάλια με αλκοόλ πάνω δεξιά στην σκηνή
Σύμβολα	Στο λαιμό της γυναίκας κρέμεται μία ταμπελίτσα με το κεφαλαίο αγγλικό γράμμα L
Ερμηνευμα	Η φωτογραφία έχει τραβηχτεί μέσα σε ένα club όπου γινόταν ένα μπάτσελορ πάρτι. Λογικά η νύφη είναι η γυναίκα που στέκεται όρθια και με γυρισμένη πλάτη βλέποντας τον άνδρα, διασκεδαστή. Ο άνδρας είναι ντυμένος ανάλογα με το επάγγελμά του και κάθετε σε μία καρέκλα χαμογελώντας. Το L γράμμα που είναι κρεμασμένο από το λαιμό της μπορεί να είναι το αρχικό γράμμα από το όνομά της.
58	
Λεζάντα	Oliver Kilburn (1904-1993). Σάββατο βράδυ στο κλαμπ, 1940 Πιστή ψηφιακή αναπαραγωγή της πρωτότυπης

	ελαιογραφίας σε ινοσανίδα. Παραχώρηση της Ashington Group Trustees
Τεχνοτροπία	Ιμπρεσιονιστική, εξπρεσιονιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εσωτερικός, μέσα σε ένα club, στο βάθος το μπαρ με τα ποτά, αριστερά η σκηνή με το πιάνο. Τραπέζια σε όλο τον χώρο
Χρώμα κυρίαρχο	Γαλάζιο στους τοίχους
Χρώμα σημαίνοντος	Του χώρου
Αριθμός σωμάτων	Πολλά σώματα ανδρών
Φύλο	Άνδρες
Ηλικία	Μεσήλικες
Ενδυματολογικός κώδικας	Επίσημος με σακάκια, πουκάμισα, γραβάτες καπέλα, καμπαρντίνες και παλτό
Αντικείμενα	διάφορα μπουκάλια με αλκοόλ πάνω στο μπαρ, ποτήρια πάνω στα τραπέζια, τρία πολύφωτα να κρέμονται από το ταβάνι
Σύμβολα	Στο βάθος της εικόνας υπάρχει μία πόρτα η οποία γράφει στα αγγλικά με κεφαλαία γράμματα τη λέξη GENTLEMEN.
Ερμηνευμα	Σε αντίθεση με το προηγούμενο κλαμπ αυτό είναι μίας παλιότερης εποχής, με πιο αυστηρό ύφος, μόνο για άνδρες. Στον χώρο είναι μαζεμένοι πολλοί άνδρες μεσήλικες. Κάθονται όλοι στα τραπέζια τους πίνοντας και ακούγοντας κάποιον να τραγουδάει με τη συνοδεία πιανίστα. Οι περισσότεροι έχουν γυρισμένο το κεφάλι τους προς τη σκηνή.
59	
Λεζάντα	Ashington District Star Σάββατο βράδυ

	στο κλαμπ (2015) Φωτογραφία
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική, εξπρεσιονιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εσωτερικός, μέσα σε ένα club, χρωματιστά φώτα στο βάθος που φωτίζουν τη σκηνή. Έχει δύο πατώματα ο χώρος.
Χρώμα κυρίαρχο	Γκρι των τοίχων και των ρούχων των τραγουδιστών
Χρώμα σημαίνοντος	Του χώρου και των ρούχων
Αριθμός σωμάτων	Πολλά σώματα ανδρών και γυναικών
Φύλο	Άνδρες και γυναίκες
Ηλικία	Μεσήλικες
Ενδυματολογικός κώδικας	Με σακάκια, πουκάμισα, φουστάνια.
Αντικείμενα	Μικρόφωνα και ηχεία
Ερμηνευμα	Ένα διαφορετικό κλαμπ από τα προηγούμενα δύο. Σε αυτό το κλαμπ υπάρχουν και άνδρες και γυναίκες μεσήλικες οι οποίοι διασκεδάζουν. Χορεύουν και ακούν τους τρεις άνδρες τραγουδιστές στη σκηνή. Ο χώρος έχει δύο πατώματα. Στο πρώτο χορεύουν και στον δεύτερο κάθονται.
60	
Λεζάντα	Oliver Kilburn (1904-1993). Η παιδική χαρά, 1950 Πιστή ψηφιακή αναπαραγωγή της πρωτότυπης ελαιογραφίας σε ινοσανίδα. Παραχώρηση της Ashington Group Trustees
Τεχνοτροπία	Ιμπρεσιονιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εξωτερικός, δημόσιος. σε μία παιδική χαρά, με φόντο διάφορα κτήρια και

	σπίτια. Αριστερά και μπροστά στη φωτογραφία υπάρχει μία ηλεκτρική κολόνα.
Χρώμα κυρίαρχο	Κόκκινο των κτηρίων και του ουρανού
Χρώμα σημαίνοντος	Των κτηρίων και του ουρανού
Αριθμός σωμάτων	Πολλά σώματα ανδρών, γυναικών, μικρών παιδιών και ενός σκύλου
Φύλο	Άνδρες και γυναίκες
Ηλικία	Ενήλικες και παιδιά. Ενήλικας παιδιά, μωρό
Ενδυματολογικός κώδικας	Απλός και καθημερινός
Ερμηνευμα	Στην παιδική χαρά έχουν μαζευτεί πολλοί άνθρωποι με τα παιδάκια τους. Κάποιοι μπορεί να είναι γονείς με τα παιδιά τους, κάποιοι παππούδες και γιαγιάδες με τα εγγόνια τους. Πολλά παιδάκια τρέχουν και παίζουν μεταξύ τους.
61	
Λεζάντα	Ashington District Star Η παιδική χαρά, 2016 Φωτογραφία
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική, εξπρεσιονιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εξωτερικός, δημόσιος. σε έναν δρόμο με αριστερά και δεξιά διάφορα κτήρια και σπίτια. Υπάρχουν πίσω από τα κτήρια ξερά δένδρα. Ο ουρανός είναι γκρι.
Χρώμα κυρίαρχο	Γκρι του ουρανού και του δρόμου
Χρώμα σημαίνοντος	Του ουρανού και του δρόμου
Αριθμός σωμάτων	Ένα σώμα γυναίκας, μαμάς, ενός μωρού, επτά μικρών παιδιών και ενός σκύλου
Φύλο	Γυναίκα, κοριτσάκια, αγοράκια, μωρού
Ηλικία	Ενήλικας, ανήλικα, μωρό
Ενδυματολογικός κώδικας	Απλός και καθημερινός. Χρωματιστά

	μπουφάν και ζακέτες
Αντικείμενα	Καροτσάκια για μωρά, χρωματιστές μπάλες, ποδήλατα, πατίνι
Ερμηνευμα	Ο φωτογράφος έχει απαθανατίσει σε έναν δρόμο παιδάκια να παίζουν με μπάλες, να οδηγούν ποδήλατα και πατίνι. Στο δεξί πεζοδρόμιο έχουν σχεδιάσει με κιμωλία τετραγωνάκια για να παίζουν κουτσό. Στο αριστερό πεζοδρόμιο μία μαμά περπατάει μαζί με το μωρό της στο καρότσι. Ένα σκυλάκι μπλέκεται στα πόδια των παιδιών.
62	
Λεζάντα	Ashington District Star Γυμναστική στον δρόμο, 2014 Φωτογραφία
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική, εξπρεσιονιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εξωτερικός, δημόσιος, με φόντο σπίτια, δρόμο και γρασίδι
Χρώμα κυρίαρχο	Πράσινο γρασίδι και ροζ ρούχα κοριτσιού
Χρώμα σημαίνοντος	Της φύσης και των ρούχων
Αριθμός σωμάτων	Τέσσερα σώματα μικρών κοριτσιών
Φύλο	Κορίτσια
Ηλικία	Ανήλικα
Ενδυματολογικός κώδικας	Ρούχα γυμναστικής
Ερμηνευμα	Τέσσερα μικρά κορίτσια βγήκαν στον δρόμο να κάνουν γυμναστική παρέα. Είναι ντυμένα αναλόγως, με ρούχα γυμναστικής, και κάνουν διάφορες ασκήσεις με το σώμα τους πάνω στο γρασίδι.
63	

Λεζάντα	Ashington District Star Ο δρόμος Ariel, 2019 Φωτογραφία
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εξωτερικός, δημόσιος. σε έναν δρόμο με αριστερά και δεξιά διάφορα κτήρια και σπίτια
Χρώμα κυρίαρχο	Μαύρο του δρόμου και των ποδηλάτων
Χρώμα σημαίνοντος	Του δρόμου και των ποδηλάτων
Αριθμός σωμάτων	Ένα σώμα άνδρα
Φύλο	Άνδρα
Ηλικία	Ενήλικας
Ενδυματολογικός κώδικας	Απλός και καθημερινός. Γκρι μπλούζα φούτερ και μαύρο παντελόνι
Ερμηνευμα	Ο καιρός φαίνεται να έχει ομίχλη η οποία έχει σκεπάσει την πόλη. Ένας άνδρας οδηγεί το ποδήλατό του στον δρόμο και κουβαλάει στο ένα του χέρι ένα ακόμη ποδήλατο.
64	
Λεζάντα	George McLean Προσκέφαλο, 1940 Πιστή ψηφιακή αναπαραγωγή του πρωτότυπου. Παραχώρηση της Ashington Group Trustees
Τεχνοτροπία	Ιμπεριαλιστική, εξπρεσιονιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Κάθετη
Χώρος	Εσωτερικός μέσα σε ένα δωμάτιο σπιτιού, με ένα σιδερένιο κρεβάτι και ένα ξύλινο κάθισμα.
Χρώμα κυρίαρχο	Κίτρινο του τοίχου
Χρώμα σημαίνοντος	Το κίτρινο σαν χρώμα συμβολίζει την αρρώστια

Αριθμός σωμάτων	Ένα μεγάλο σώμα άνδρα και ένα ξαπλωμένο γυναίκα
Φύλο	Άνδρας και γυναίκα
Ηλικία	Νεαρή γυναίκα και μεσήλικας άνδρας
Ενδυματολογικός κώδικας	Απλός και καθημερινός του άνδρα, σκεπασμένος με μία κουβέρτα. Η γυναίκα ξαπλωμένη και επίσης σκεπασμένη με μία κουβέρτα στο κρεβάτι.
Αντικείμενα	Κάποιοι χάρτινοι πίνακες στον τοίχο
Ερμήνευμα	Μέσα σε ένα δωμάτιο σπιτιού μία νεαρή γυναίκα είναι ξαπλωμένη και κοιμάται στο κρεβάτι. Ίσως είναι άρρωστη καθώς δίπλα της ένας κύριος κάθεται και την προσέχει. Μπορεί να είναι ο μπαμπάς της ή κάποιος της οικογένειας. Φαίνεται να τον έχει πάρει και αυτόν ύπνος από την στάση του σώματός του. Είναι σκυμμένος με σταυρωμένα τα χέρια του και σκεπασμένος με μία κουβέρτα. Τα αισθήματα που αφήνει στον αναγνώστη η συγκεκριμένη εικόνα είναι της φροντίδας και της αγάπης.
65	
Λεζάντα	Ashington District Star Προσκέφαλο, 2014 Φωτογραφία
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική, εξπρεσιονιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Κάθετη
Χώρος	Εσωτερικός μέσα σε ένα δωμάτιο παλιού σπιτιού, με φόντο ένα κρεβάτι και δίπλα του ένα κομοδίνο με πολλά πράγματα πάνω του. Οι τοίχοι φαίνονται υπό κατασκευή.

Χρώμα κυρίαρχο	Άσπρο τοίχου και διάφορων αντικειμένων
Χρώμα σημαίνοντος	Το άσπρο της αποστείρωσης
Αριθμός σωμάτων	Δύο σώματα ανδρών
Φύλο	Άνδρες
Ηλικία	Ενήλικες
Ενδυματολογικός κώδικας	Ο όρθιος άνδρας φοράει μπλε πλαστικά γάντια στα χέρια του, τα ρούχα του είναι καθημερινά αλλά παραπέμπουν σε κάποιο νοσοκόμο και φοράει γυαλιά μυωπίας. Ο ξαπλωμένος άνδρας φοράει μία μαύρη κοντομάνικη μπλούζα και είναι σκεπασμένος με μία μπλε με γκρι ρίγες κουβέρτα.
Αντικείμενα	Πολλά μικρά και μεγάλα αντικείμενα βρίσκονται πάνω στο κομοδίνο όπως φάρμακα, πλαστική κανάτα με νερό, καπέλο κλπ. Ο όρθιος κύριος κρατάει στα χέρια του ένα πλαστικό μπουκάλι ή μία πλαστική πάπια. Πολλές πλαστικές πάπιες είναι μαζεμένες και στο πάτωμα. Ένα αναπηρικό καροτσάκι στα αριστερά της φωτογραφίας φαίνεται λίγο στο προσκήνιο.
Ερμηνευμα	Ο άρρωστος άνδρας φαίνεται ταλαιπωρημένος από την έκφραση του προσώπου του και από τη στάση του σώματός του. Αν υποθέσει κανείς ότι ο όρθιος κύριος είναι νοσοκόμος τότε υπάρχει αντίθεση με το προηγούμενο έργο, με τον ομώνυμο τίτλο, καθώς στο προηγούμενο αυτός που πρόσεχε την άρρωστη γυναίκα ήταν κάποιος κοντινός

	της άνθρωπος ενώ σε αυτό είναι ένας ξένος που κάνει τη δουλειά του, να φροντίζει άρρωστους ανθρώπους. Σε αυτή τη φωτογραφία υπάρχει το αίσθημα της απόστασης ανάμεσα σε ασθενή και νοσοκόμο.
66	
Λεζάντα	Harry Wilson (1898-1972) Χριστουγεννιάτικο δένδρο, 1950 Πιστή ψηφιακή αναπαραγωγή της πρωτότυπης ελαιογραφίας σε ύφασμα πάνω σε χαρτόνι. Παραχώρηση της Ashington Group Trustees
Τεχνοτροπία	Ιμπρεσιονιστική, εξπρεσιονιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εσωτερικός, διακοσμημένος εορταστικά, μέσα σε ένα σπίτι στην τραπεζαρία
Χρώμα κυρίαρχο	Κίτρινο
Χρώμα σημαίνοντος	Της αποξένωσης
Αριθμός σωμάτων	Εφτά σώματα ανθρώπων και τριών σκύλων
Φύλο	Μία γυναίκα, ένα κοριτσάκι, δύο άνδρες, δύο αγοράκια και ένα μωρό
Ηλικία	Μία γυναίκα και δύο άνδρες ενήλικες, τρία παιδάκια ανήλικα και ένα μωρό
Ενδυματολογικός κώδικας	Επίσημος που το στιλ παραπέμπει σε μία παλιότερη εποχή
Αντικείμενα	Γιρλάντες κρεμασμένες στο ταβάνι, το μισό τραπέζι είναι στρωμένο με πιάτα και φαγητά, ενώ στο άλλο μισό με έναν καθρέφτη και ξυριστικά εργαλεία. Στο βάθος πάνω σε ένα τραπεζάκι είναι

	στολισμένο ένα μικρό χριστουγεννιάτικο δενδράκι
Ερμήνευμα	Μία πολυμελής οικογένεια έχει μαζευτεί στο χριστουγεννιάτικο τραπέζι να γιορτάσουν όλοι μαζί. Αν και υπάρχουν στον ίδιο χώρο όλα τα μέλη της οικογένειας μαζί, στην πραγματικότητα δεν είναι "μαζί". Κάθε μέλος ασχολείται με κάτι ατομικά. Για παράδειγμα ο μπαμπάς ξυρίζεται στο τραπέζι ενώ στην άλλη μεριά του τραπέζιού το ένα παιδί τρώει και το άλλο ταΐζει τον σκύλο. Ο άλλος άνδρας κάθεται μόνος του στην καρέκλα παρατηρώντας τον άνδρα που ξυρίζεται. Η μητέρα ταΐζει το μωρό και το μικρό κοριτσάκι στέκεται μόνο του στην πόρτα. Αυτή η εικόνα αποπνέει το αίσθημα της μοναξιάς και της ατομικότητας.
67	
Λεζάντα	Ashington District Star Xmas Tree, 2015 Φωτογραφία
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική, εξπρεσιονιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εσωτερικός, διακοσμημένος εορταστικά, μέσα σε ένα σαλόνι σπιτιού
Χρώμα κυρίαρχο	Άσπρο
Χρώμα σημαίνοντος	Του δένδρου και του τοίχου
Αριθμός σωμάτων	Έξι σώματα ανθρώπων και ένα σκύλου
Φύλο	Δύο γυναίκες, δύο αγοράκια, ένας άνδρας, ένα μωρό και ένας σκύλος
Ηλικία	Δύο γυναίκες και ένας άνδρας ενήλικες, δύο παιδάκια ανήλικα και ένα μωρό

Ενδυματολογικός κώδικας	Απλός και καθημερινός
Αντικείμενα	Γιρλάντες και μπαλόνια. Στο βάθος δεξιά υπάρχει ένα μικρό άσπρο χριστουγεννιάτικο δένδρακι στολισμένο. Κάποιοι πίνακες στους τοίχους, περιοδικά και διάφορα άλλα μικροαντικείμενα σκορπισμένα είτε πάνω στο τραπέζι είτε στα σύνθετα
Ερμήνευμα	Όπως και στην προηγούμενη φωτογραφία, μία οικογένεια είναι μαζεμένη όλοι μαζί σε έναν χώρο του σπιτιού, στο σαλόνι στη συγκεκριμένη περίπτωση. Αν και σωματικά είναι μαζί δεν επικοινωνούν ουσιαστικά. Το κάθε μέλος ασχολείται με κάτι διαφορετικό. Η μαμά ταΐζει το μωρό, ή άλλη γυναίκα κάθεται στον καναπέ βλέποντας τηλεόραση, με τον σκύλο δίπλα της αλλά δεν έχουν κάποια επαφή. Ο μπαμπάς και αυτός βλέπει τηλεόραση καθισμένος σε άλλον καναπέ. Τα αγοράκια παίζουν μόνα τους ξεχωριστά διαφορετικά παιχνίδια. Η ατομικότητα και η μοναξιά αποτυπώνεται το ίδιο και σε αυτό το έργο.
68	
Λεζάντα Αφίσας	Αφίσα για τη ζωντανή εκδήλωση της εκδοτικής ομάδας Ashington District Star
Τεχνοτροπία	Εξπρεσιονιστική, ρεαλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Κάθετη
Χρώμα κυρίαρχο	Κόκκινο και μπλε
Χρώμα σημαίνοντος	Των γραμμάτων
Αριθμός σωμάτων	Ένα σώμα γυναίκας και ένα σκύλου

Φύλο	Γυναίκα
Ηλικία	Νεαρή
Ενδυματολογικός κώδικας	Μαύρη ενδυμασία και μαύρο καπέλο, μπερές
Σύμβολα	Στο πάνω μέρος της αφίσας, αριστερά και δεξιά στις γωνίες υπάρχουν δύο σύμβολα λουλουδιών. Ακριβώς από κάτω αριστερά και δεξιά δύο σύμβολα χεριών που δείχνουν το όνομα του καλλιτέχνη GULIAN GERMAIN. Ένα σύμβολο του Northumberland College, ένας σκύλος και ένα σύμβολο που παραπέμπει σε τσάντα χειρός. Όλα τα γράμματα της αφίσας είναι κεφαλαία και έντονα με χρώματα κόκκινο και μπλε.
Ερμήνευμα	Η αφίσα έχει δημιουργηθεί έτσι ώστε να τραβάει τα βλέμματα των αναγνωστών. Αυτό το καταλαβαίνει κανείς διότι έχει αρκετή πληροφορία. Υπάρχει κείμενο, γραμμένο με έντονα κεφαλαία γράμματα, μια κεντρική φωτογραφία, ζωγραφιές και σύμβολα.
69	
Λεζάντα	Ashington District Star Ένα πρότζεκτ του Julian Germain Εκδοτική ομάδα, 2015
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χώρος	Εσωτερικός, μέσα σε ένα γραφείο
Χρώμα κυρίαρχο	Άσπρο
Χρώμα σημαίνοντος	Του τοίχου
Αριθμός σωμάτων	Δεκατέσσερα σώματα ανθρώπων
Φύλο	Έξι γυναίκες, επτά άνδρες και ένα αγοράκι

Ηλικία	Έξι γυναίκες και επτά άνδρες ενήλικες, ένα παιδάκι ανήλικο
Ενδυματολογικός κώδικας	Απλός και καθημερινός
Αντικείμενα	Ένα μεγάλο στρόγγυλο τραπέζι με φωτογραφίες πάνω του, δύο μαύρες τσάντες πλάτης στο πάτωμα, κάποιες καρέκλες
Ερμηνευμα	Όλη η ομάδα είναι συγκεντρωμένη για να βγουν φωτογραφία. Είναι χαμογελαστοί και από τις εκφράσεις των προσώπων τους φαίνεται η ικανοποίηση της δουλειάς τους.

Εφημερίδες Ashington District Star	
70	
Λεζάντα	Ashington District Star 1 τεύχος
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Κάθετη
Χώρος	Εσωτερικός, μέσα σε κάποιο νοσοκομείο
Χρώμα κυρίαρχο	Άσπρο
Χρώμα σημαίνοντος	Της αγνότητας
Αριθμός σωμάτων	Ένα μικρό σώμα
Φύλο	Αγόρι ή κορίτσι
Ηλικία	Νεογέννητο
Ενδυματολογικός κώδικας	Γυμνό με πάνα
Ερμηνευμα	Στο εξώφυλλο του περιοδικού υπάρχει ένα νεογέννητο μωρό με μία πάνα. Δύο ενήλικα χέρια, του μπαμπά ή της μαμάς, το κρατάν. Το μωρό έχει ανοιχτά τα μάτια του και κοιτάει με ένα αθώο βλέμμα.
71	

Λεζάντα	Ashington District Star 2 τεύχος
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική, νατουραλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Κάθετη
Χώρος	Εξωτερικός
Χρώμα κυρίαρχο	Καφέ του πουλιού
Χρώμα σημαίνοντος	Του πουλιού
Αριθμός σωμάτων	Ένα μεγάλο σώμα άνδρα και ενός πουλιού που παραπέμπει σε κάποιο είδος αετού
Φύλο	Άνδρας
Ηλικία	Ενήλικας
Ενδυματολογικός κώδικας	Απλός, καθημερινός, ένα χρωματιστό μπουφάν
Ερμήνευμα	Ένα μεγάλο σώμα άνδρα κυριαρχεί στο εξώφυλλο του δεύτερου τεύχους, στου οποίου το χέρι πάνω κάθετα με περήφανο ύφος ένα μεγάλο πουλί που παραπέμπει σε κάποιο είδος αετού. Άνδρας και πουλί κοιτούν στην ίδια κατεύθυνση με σοβαρό βλέμμα.
72	
Λεζάντα	Ashington District Star 3 τεύχος
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Κάθετη
Χώρος	Εσωτερικός, μέσα σε μία τάξη σχολείου, με φόντο έναν πίνακα γραφής
Χρώμα κυρίαρχο	Μπλε της σχολικής στολής
Χρώμα σημαίνοντος	Της στολής
Αριθμός σωμάτων	Έντεκα μαθητές, πέντε κορίτσια και έξι αγόρια.
Φύλο	Κορίτσια και αγόρια

Ηλικία	Ανήλικα
Ενδυματολογικός κώδικας	Σχολική στολή, με πουκάμισο άσπρο, πουκάμισο, γραβάτα
Αντικείμενα	Σχολικά είδη πάνω στα θρανία, κασετίνα, τετράδια
Σύμβολα	Τα σύμβολα του σχολείου πάνω στις στολές των μαθητών και στους τοίχους γραμμένα στιχάκια.
Ερμηνευμα	Κάποιοι από τους μαθητές είναι καθισμένοι στα θρανία τους και κάποιοι όρθιοι με την πλάτη τους στον πίνακα, κοιτάνε προς την ίδια κατεύθυνση για να βγουν φωτογραφία. Άλλοι είναι χαμογελαστοί και άλλα σοβαροί.
73	
Λεζάντα	Ashington District Star 4 τεύχος
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική, νατουραλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Κάθετη
Χώρος	Εξωτερικός, φυσικός, με έναν συννεφιασμένο ουρανό, πράσινα, καφέ στοιχεία της φύσης και γκρι τσιμέντο
Χρώμα κυρίαρχο	Πράσινο της φύσης και γκρι τσιμέντου
Χρώμα σημαίνοντος	Φυσικού και τεχνητού περιβάλλοντος
Αριθμός σωμάτων	Τρία μικρά σώματα
Φύλο	Αγόρια
Ηλικία	Ανήλικα
Ενδυματολογικός κώδικας	Απλός και καθημερινός, φόρμες, κοντομάνικα και κοντά παντελόνια.
Αντικείμενα	Δύο πατίνια και ένα ποδήλατο
Ερμηνευμα	Τρία μικρά αγόρια κάνουν πατίνι και ποδήλατο στην τσιμεντένια επιφάνεια. Στη φωτογραφία υπάρχει η αντίθεση

	μεταξύ τεχνητού και φυσικού περιβάλλοντος. Ο κόσμος της πόλης από τη μία και ο φυσικός κόσμος από την άλλη. Ο ουρανός και για τους δύο κόσμους είναι κοινός, γκρι και συννεφιασμένος.
74	
Λεζάντα	Ashington District Star 5 τεύχος
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική, νατουραλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Κάθετη
Χώρος	Εξωτερικός, βιομηχανικός, φυσικός, με δύο μεγάλα φουγάρα να δεσπόζουν. Ομίχλη και καπνός εργοστασίου δημιουργούν ένα γκρι τοπίο.
Χρώμα κυρίαρχο	Γκρι ουρανός, και πράσινο της φύσης
Χρώμα σημαίνοντος	Φυσικού και τεχνητού περιβάλλοντος
Ερμηνευμα	Μία βιομηχανική περιοχή με ελάχιστα πράσινα φυσικά στοιχεία. Το εργοστάσιο βγαίνει καπνό από τα φουγάρα του, φαίνεται να πνίγει τη φύση και να δημιουργεί ένα γκριζό τοπίο. Τα στοιχεία που αναδεικνύονται είναι η ρύπανση του περιβάλλοντος και η καταστροφή του πλανήτη.
75	
Λεζάντα	Ashington District Star 6 τεύχος
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική, νατουραλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Κάθετη
Χώρος	Εξωτερικός, φυσικός, με ένα αυτοκίνητο να συνθλίβει με τις ρόδες του ανθοδέσμες με λουλούδια και μπαλόνια.
Χρώμα κυρίαρχο	Πράσινο των λουλουδιών και γκρι αυτοκινήτου

Χρώμα σημαίνοντος	Φυσικού και τεχνικού στοιχείου
Αριθμός σωμάτων	Τέσσερα σώματα νεαρών αγοριών
Φύλο	Αγόρια
Ηλικία	Τρία ενήλικα νεαρά αγόρια και ένα ανήλικο νεαρό αγόρι
Ενδυματολογικός κώδικας	Απλός και καθημερινός, φόρμες με κουκούλες και καπέλα
Αντικείμενα	Ποδήλατα, αυτοκίνητο, μπαλόνια, κάρτες
Ερμήνευμα	Μία παρέα τριών αγοριών, δύο με ποδήλατα και ένας όρθιος, βρίσκονται στον δρόμο, και βλέπουν προς την ίδια κατεύθυνση άλλοι χαμογελαστοί και άλλοι με σοβαρό βλέμμα. Ένα μικρότερο αγοράκι με το ποδήλατό του βρίσκεται πάνω σε μία καρότσα αυτοκινήτου, το οποίο αυτοκίνητο έχει συνθλίψει με τις ρόδες του κάποια μπουκέτα με λουλούδια και μπαλόνια. Το αγοράκι παρατηρεί τι έχει συμβεί, ενώ τα άλλα αγόρια φαίνεται να μην έχουν προσέξει τίποτα.
76	
Λεζάντα	Ashington District Star 7 τεύχος
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Κάθετη
Χώρος	Εσωτερικός, δημόσιος, κάποιου καφέ, στο φόντο ένα μεγάλο παράθυρο και μία πόρτα στο βάθος
Χρώμα κυρίαρχο	Αποχρώσεις του καφέ
Χρώμα σημαίνοντος	Του χώρου
Αριθμός σωμάτων	Δύο σώματα ανδρών
Φύλο	Ανδρες
Ηλικία	Ένας μεσήλικας και ένας ηλικιωμένος
Ενδυματολογικός κώδικας	Ο ένας άνδρας έχει επίσημη ενδυμασία

	και ο άλλος άνδρας πιο απλή και καθημερινή ενδυμασία
Αντικείμενα	Ξύλινα τραπέζια και καρέκλες. Πάνω στο ένα τραπέζι υπάρχουν χαρτιά/εφημερίδες, ποτήρια και μία μικρή κανάτα
Ερμήνευμα	Δύο άνθρωποι κάθονται, απέναντι ο ένας από τον άλλον, στο τραπέζι. Πιθανόν να είναι πατέρας και γιος. Ο άνδρας μεγαλύτερης ηλικίας διαβάζει κάποια χαρτιά η εφημερίδα και ο άλλος νεότερος άνδρας σερβίρει στα ποτήρια κάποιο ρόφημα.
77	
Λεζάντα	Ashington District Star 8 τεύχος
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική, νατουραλιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Κάθετη
Χώρος	Εξωτερικός, δημόσιος, σε μία γειτονιά, με φόντο διάφορα σπίτια, ένα αυτοκίνητο, πράσινα στοιχεία της φύσης, ένα μεγάλο δέντρο στο βάθος πίσω από τα σπίτια.
Χρώμα κυρίαρχο	Πράσινο
Χρώμα σημαίνοντος	Της φύσης
Αριθμός σωμάτων	Ένα σώμα άνδρα και ένα άλογο
Φύλο	Άνδρα
Ηλικία	Μεσήλικας
Ενδυματολογικός κώδικας	Απλός και καθημερινός, κοντομάνικη μπλούζα, κοντό παντελόνι, παπούτσια μέχρι τον αστράγαλο και καπέλο.
Αντικείμενα	Ένα χαλινάρι με το οποίο ο άνδρας τραβάει το άλογο.
Ερμήνευμα	Ένας άνδρας περπατάει μαζί με το άλογο του στη γειτονιά του. Από την ενδυμασία

	φαίνεται ότι η δουλειά του είναι να φροντίζει τα άλογα. Το άλογο είναι ήρεμο και ακολουθεί τον άνδρα, ο οποίος το τραβάει με ένα χαλινάρι.
--	--

Christien Meindertsma	
78	
Λεζάντα	Checked Baggage (2004)
Τεχνοτροπία	Ρεαλιστική, Εξπρεσιονιστική απόδοση
Οριζόντια ή κάθετη αναπαράσταση	Οριζόντια
Χρώμα κυρίαρχο	Πολύχρωμο
Χρώμα σημαίνοντος	Των αντικειμένων
Αντικείμενα	Ψαλίδια, τριμπουσόν, χτένες, εκδρομικούς σουγιάδες, παιδικά πιστόλια, διαβήτες, ξυραφάκια, αποφλοιωτές, αναπτήρες, κοπίδια.
Ερμηνευμα	Το γεγονός ότι όλα αυτά τα αντικείμενα είναι τοποθετημένα και κατανομημένα από την καλλιτέχνη, ανάλογα το μέγεθος και το χρώμα, δίνει μία οπτική ευχαρίστηση στον θεατή. Ακόμα, επειδή είναι τοποθετημένα πάνω σε άσπρο φόντο δεν ενοχλεί το μάτι η πολυχρωμία των αντικειμένων και δεν μπερδεύει τον θεατή.

Αποτελέσματα

Μετά από αυτήν την έρευνα η εφαρμογή της σημειωτικής στο φωτογραφικό υλικό της Έκθεσης προσδίδει την κατάλληλη διδακτική τεχνική για να αξιοποιηθεί στο

νηπιαγωγείο με δράσεις και με στόχο την εξοικείωση των μικρών μαθητών στην τέχνη της φωτογραφίας. Οι δραστηριότητες αυτές είναι απλές και κατανοητές.

Δραστηριότητα 1

Τίτλος: Μικροί καλλιτέχνες

Περιγραφή: Με αφορμή τον ερχομό της άνοιξης κάνουμε μία κουβεντούλα στην παρεούλα για το τι είναι η άνοιξη και ποιά είναι τα στοιχεία που την ξεχωρίζουν από τις άλλες εποχές. Έπειτα, βγαίνουμε έξω από το νηπιαγωγείο για να την παρατηρήσουμε. Μαζί μας παίρνουμε και την φωτογραφική μας μηχανή για να αποθανατίσουμε την άνοιξη. Τα δένδρα, τα λουλούδια, τα χρώματα. Επιστρέφοντας στο νηπιαγωγείο τα παιδιά γίνονται μικροί καλλιτέχνες και ζωγραφίζουν τι τους άρεσε πιο πολύ από αυτήν την εξερεύνηση. Τα παιδιά θα χρησιμοποιήσουν ποικίλα υλικά και τεχνοτροπίες, τις οποίες είχαμε αναφέρει σε προηγούμενες δραστηριότητες τέχνης. Αφού τελειώσουν τις ζωγραφιές τους κάθε παιδί με τη σειρά παρουσιάζει το έργο του στην ολομέλεια. Τα υπόλοιπα παιδιά σχολιάζουν τα χρώματα, τα στοιχεία της ζωγραφιάς, τι τους άρεσει και τι πιθανόν να μην τους άρεσει. Τι αισθήματα έχουν βλέποντας την κάθε ζωγραφιά; Η ίδια δράση μπορεί να πραγματοποιείται και σε κάθε εποχή. Τέλος, προετοιμάζω τα παιδιά για έναν επισκέπτη που θα συναντήσουμε αύριο.

Δραστηριότητα 2

Τίτλος: Ο φίλος μας ο φωτογράφος

Περιγραφή: Την επόμενη μέρα φέρνοντας τις φωτογραφίες που τραβήξαμε μαζί με τα παιδιά στον περίπατό μας, τις βλέπουμε και τις σχολιάζουμε όπως έκαναν στις ζωγραφιές τους. Με συνεννόηση, επισκέπτεται το νηπιαγωγείο μας ένας φωτογράφος. Μιλάει στα παιδιά για τη δουλειά του και για την τέχνη της φωτογραφίας. Δείχνει στα παιδιά διάφορα μοντέλα από φωτογραφικές μηχανές, πώς λειτουργούν, πώς τις χρησιμοποιούμε; Κάνουμε συζήτηση πάνω σε αυτά τα θέματα. Τα παιδιά αφηγούνται την εμπειρία τους από τον χθεσινό περίπατο και δείχνουν τις φωτογραφίες μας στον φωτογράφο. Στην συνέχεια, μαζί με τον έμπειρο φωτογράφο βγάζουμε φωτογραφίες διάφορα αντικείμενα μέσα στον χώρο από διάφορες οπτικές. Βγάζουμε τα ίδια τα παιδιά με διάφορα συναισθήματα, γκριμάτσες και τον ίδιο τον χώρο με διαφορετικό φωτισμό. Οι λήψεις των φωτογραφιών γίνονται με φωτογραφική Polaroid έτσι ώστε

να εμφανίζονται κατευθείαν. Φτιάχνουμε το δικό μας μουσείο φωτογραφίας σε μία γωνιά της αίθουσας και τοποθετούμε τις φωτογραφίες από χθες και σήμερα. Αφού δημιουργήσαμε το δικό μας μουσείο φωτογραφίας στο τέλος της ώρας ψάχνουμε πληροφορίες στον υπολογιστή μαζί με τα παιδιά για το αν υπάρχει κάποιο μουσείο φωτογραφίας στην πόλη που βρισκόμαστε. Αν υπάρχει κανονίζουμε να το επισκευτούμε το συντομότερο.

Βιβλιογραφία

Ξένη Βιβλιογραφία:

Albert P. (1989). *Les medias dans le monde*. Παρίσι.

àngels barcelona. (χωρίς ημερομηνία). Διαθέσιμο στο:

<http://angelsbarcelona.com/en/artists/joan-fontcuberta/bio/bio> (τελευταία ανάκτηση 8/3/20).

archive. (χωρίς ημερομηνία). Διαθέσιμο στο:

<http://www.juliangermain.com/biography.php> (τελευταία ανάκτηση 10/3/20).

Barthes R. (2001). *Η επικράτεια των σημείων*. Αθήνα: Κέδρος - Ράππα.

Barthes R. (1983). *Ο φωτεινός θάλαμος*. Αθήνα: Κέδρος - Ράππα.

Bourdieu P. (1992). *Les regles de l' art*. Παρίσι.

Christien Meindertsma. (χωρίς ημερομηνία). Διαθέσιμο στο:

<https://christienmeindertsma.com/Info> (τελευταία ανάκτηση 11/3/20).

Di Martino E. (2005). *The History of the Venice Biennale 1895-2005*. Venise: Papiro Arte.

Freund G. (2000). *Η φωτογραφία και ο πολιτισμός της εικόνας*: περ. *Λέξη*, 659-660.

OAKES COLLEGE. (26/2/20). Διαθέσιμο στο:

<https://oakes.ucsc.edu/about/directory-page-faculty-fellows.php?uid=mcardel14>

(τελευταία ανάκτηση 10/3/20).

Popper K., Kondry J. (1995). *Τηλεόραση, κίνδυνος για τη δημοκρατία*. Μετ. Α. Φιλιππάτος. Αθήνα.

Rosen M.(2/10/ 2013). *Claudio Perez: Keeping memory alive*. Διαθέσιμο στο:

<https://blogs.mediapart.fr/miriam-rosen/blog/021013/chile-1973-2013-conversations-photographers-4-0> (τελευταία ανάκτηση 8/3/20).

Ελληνική Βιβλιογραφία:

Ανούση Α. , Ράπτης Η. και Ροδοπούλου Ε. (χωρίς ημερομηνία). *Αισθητική Αγωγή - Εικαστικά (Α' Γυμνασίου) - Βιβλίο μαθητή (Εμπλουτισμένο)*. Αθήνα: Λιβάνη, διαθέσιμο στο: <http://ebooks.edu.gr/modules/ebook/show.php/DSGYM-A104/56/435,2195/> (τελευταία ανάκτηση 20/4/20).

Αντωνόπουλος Ι. και Δουκάκη Μ. (χωρίς ημερομηνία) *Αισθητική Αγωγή - Εικαστικά (Β' Γυμνασίου) - Βιβλίο μαθητή (Εμπλουτισμένο)*. Αθήνα: Λιβάνη, διαθέσιμο στο: <http://ebooks.edu.gr/modules/ebook/show.php/DSGYM-B111/539/3546,14591/> (τελευταία ανάκτηση 20/4/20).

Αφιέρωμα στη Φωτογραφία: *Λέξη*, 159-160, 2000.

Αφιέρωμα στη Φωτογραφία: *Βήμα*, 26/11/2000.

Βρύζας Κ. (1997). *Παγκόσμια Επικοινωνία, Πολιτιστικές Ταυτότητες*. Αθήνα.

Γιανακόπουλος Μ. (25/9/16). *Ο επαναστατικός ρόλος της φωτογραφίας στην μαζική επικοινωνία*. Διαθέσιμο στο: <https://leica-academy.gr/epanastatikos-rolos-fotografias-sti-maziki-epikoinonia/> (τελευταία ανάκτηση 2/5/20).

Γιώργος Δεπόλλας. (χωρίς ημερομηνία). Διαθέσιμο στο:

<https://www.yiorgosdepollas.com/website/gr/viografiko> (τελευταία ανάκτηση 10/3/20).

Δημοπρασία Ψαθάρης. (χωρίς ημερομηνία). Διαθέσιμο στο:

http://www.psatharis-auctions.com.cy/bio_helene_black.htm (τελευταία ανάκτηση 10/3/20).

Ζιρώ Ο. και Μερτζάνη Ε. (χωρίς ημερομηνία). *Ιστορία της Τέχνης (Γ Λυκείου Επιλογής) - Βιβλίο Μαθητή*. Αθήνα: Οργανισμός Εκδόσεως Διδακτικών Βιβλίων, Διαθέσιμο στο: <http://ebooks.edu.gr/modules/ebook/show.php/DSGL-C111/62/475,1796/> (τελευταία ανάκτηση 20/4/20).

Κασσιανού Ν. (2000). Ταξινομή και συλλέγω: *Βήμα*, 26/11, 7-8.

Κολοβός Ν. (2000). Φωτογραφίες, ίχνη της πραγματικότητας: *Λέξη*, 768-771.

Μαγουλιώτης Α. Ν. και Τσιπλητάρης Α. (χωρίς ημερομηνία). *Εικαστικά Παρατηρώ και Δημιουργώ. (Ε' και Στ' Δημοτικού - Βιβλίο Μαθητή (Εμπλουτισμένο)*. Αθήνα: Διόφαντος, διαθέσιμο στο: <http://ebooks.edu.gr/modules/ebook/show.php/DSDIM-F112/712/4702,21283/> (τελευταία ανάκτηση 26/5/20).

Μπραντλιντζερ Π. (1999). *Άρτος και Θεάματα*. Μετ. Ζ. Σαρίκας. Σκόπελος.

Ντελόπουλος Κ. (2000). Φωτογραφική μηχανή και ανάγνωση: *Λέξη*, 778-781.

Πόστμαν Ν. (1997). *Τεχνοπόλιο, Η Υποταγή του Πολιτισμού στην τεχνολογία*. Μετ. Κ. Μεταξιά. Αθήνα.

ΣΤΑΣΗ. Διαθέσιμο στο: <https://biennale7.thessalonikiennale.gr/mainpage> (τελευταία ανάκτηση 2/3/20).

Τμήμα Αρχιτεκτόνων Πανεπιστήμιο Πατρών. (χωρίς ημερομηνία). *Βαγγέλης Βλάχος*. Διαθέσιμο στο:

<http://www.arch.upatras.gr/el/faculty/adjunct-professors/vaggelis-vlahos-5136.html>

(τελευταία ανάκτηση 8/3/20).

Το Ιστορικό της Biennale. (3 Ιουνίου 2011). Διαθέσιμο στο: http://greeceatvenice.culture.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=53&Itemid=15&lang=el (τελευταία ανάκτηση 2/5/20).

7η Μπιενάλε Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης Στάση. (21/10/2019). Διαθέσιμο στο: <https://www.greekstatemuseum.com/kmst/exhibitions/article/1404.html> (τελευταία ανάκτηση 2/3/20).

Παράρτηματα

Joan Fontcuberta

1

2

3

4

5

6

7

8

9

Claudio Perez

11

12

13

14

Γιάννης Παντελίδης

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

Γιώργος Δεπόλλας

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

Helene Black

44

Julian Germain - εκδοτική ομάδα Ashington District Star

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

Εφημερίδες Ashington District Star

70

71

72

73

74

75

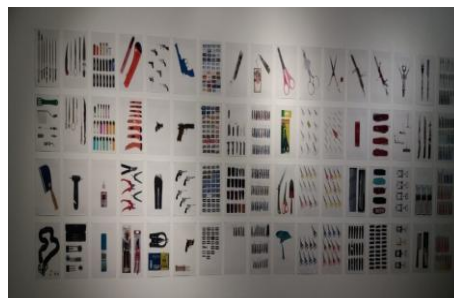

76

77

Christien Meindertsma

78

